CALVINIST-CONTACT

CHATHAM, ONTARIO, MARCH 15, 1952
3RD YEAR OF PUBLICATION NO.36

IN DIT NUMMER:

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

Chateau Laurier Hotel in Ottawa

Deze keer nog eens een foto uit Ottawa onze hoofdstad. Het grote gebouw op de achtergrond is het beroemde Chateau Laurier Hotel, dat altijd Ottawa's hoge buitenlandse gasten herbergt en waar dikwijls gewichtige politieke conferenties worden gehouden. Links op de voorgrond staat Canada's Oorlogsgedenkteken, dikwijls het centrum van plechtige nationale demonstraties.

CALVINIST-CONTACT

Holland-Canadian Magazine in Canada

Issued every 1st and 15th of the month. Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada.

Managing Editor: **John Vander Vliet,** 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Immigration societies, groups and churches in Alberta are requested to send matters of interest for publication to our representative, J. de Jager, P.O. Taber, Alberta.

Business Manager: **John Vellinga,** Box 234, Chatham, Ont.

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Business Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subscriptions $3.— a year in advance.

Printers: **The Mercury Press,** Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Werken via eigen Organisatie

Hieronder volgt een lijst met de namen en adressen van de verschillende „full time" field-agenten die in dienst staan van het Synodale Immigratie Comite der Chr. Ref. Church. Wendt U tot hen wanneer U een aanvraag wilt maken voor familieleden, of wanneer u mogelijke werkgevers weet voor nieuwe gezinnen. Deze personen zijn te alle tijde volledig op de hoogte met de laatste regelingen betreffende immigratie; vraag daarom hun hulp betreffende immigratiezaken. Laten wij alle emigratie-zaken behandelen via onze organisatie en field-agenten.

FIELD-AGENTEN ONZER ORGANISATIE

British Columbia:
Mr. A. de Jong, 1714 Nanaimo Street, Nw Westminster, B.C., Phone N.W. 3449

Alberta: Zuid,
Mr. B. Nieboer, Iron Springs, Alta Phone R 216

Alberta: Noord,
Mr. Herman Wieringa, 7829-111 Ave., Edmonton, Alta., Phone 41537

Manitoba:
Mr. J. de Jong, 245 Jamieson Ave., East Kildonan, Man.

Ontario: Oost,
Mr. L. Vanden Berg, P.O. Box 92, Brockville, Ontario, Phone 2058

Ontario: Zuid-West,
Mr. John Vellinga, P.O. Box 234, Chatham, Ontario, Phone 3695 R

Algemeen Secretaris:
Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

John C. Verbrugge:

FOR THE YOUNG PEOPLE

League Activity and League Interest

Scattered throughout the United States and Canada, in the various sections of the Christian Reformed Church, are Leagues of Young People's Societies. These are to be distinguished from the various Leagues of Young Men's and Young Women's Societies, even though as a result of recent changes in the organization of youth activities the way has been opened for Young People's Societies to also become members of the YOUNG CALVINIST FEDERATION. The pattern of activities of our Young People's Leagues is very likely much the same in the different sections. The extent of activity throughout the year is no doubt influenced by various factors, such as distance, weather conditions, and local enthusiasm. In Canada there are at least three Leagues of Young People's Societies. (Perhaps more, for there may be more than one in Ontario). The oldest of these is in Alberta, which for the past few years has sponsored a Bible Conference during the summer. The youngest League in Canada was organized in Southern British Columbia in August, 1951. No doubt the largest League is the one located in Ontario.

Ontario has much larger number of churches than either of the other two sections mentioned. For the promotion and stimulation of youth activity in our Canadian Churches there will be value in having some form of exchange of ideas between the various leagues. As the work grows and new societies are formed, and the understanding of the English language increases among our Immigrants — with the result that the YOUNG CALVINIST will be more widely read and used by our Canadian Young People — there will come the urge to become members of the YOUNG CALVINIST FEDERATION. Even so there will be value in the exchange of ideas and some form of correspondence between the various leagues within Canada. This column is open as a channel for such exchange of ideas and mutual help.

From the secretary of the Central Ontario League, Mr. Gerrit Broos, I received a copy of a questionaire, which their Board has drawn up and sent to the member societies for answer, with a view to learning what the present situation is in the churches both as to extent of interest in the societies and the nature of the study material now being used. At his request I am placing this questionaire in this column. Local leagues in the western part of Canada may desire to gather similar information about conditions obtaining within their own leagues. While the chief concern of the Central Ontaro League is to know what is going on within their own League, there is no doubt that they would benefit by knowing what is going on in other leagues. Therefore Societies are kindly asked to study this questionaire in their society meetings, and send reply, if at all possible before the end of March, to Mr. D. H. Bakker, R.R. 3, St. Catharines, Ont. Later on it will be possible to give a report of the findings.

Questionaire

1. What percentage of the young men (women) of your church is a member of your society.

2 If every young man (woman) is not a member, please give, if possible, an answer to the following questions for the reason of not joining your society.

a Is the main reason lack of interest or

b Is it lack of time or

c Are there any other reasons?

3a. Did you have a chat with the young people not now member?

b Do you have the full co-operation of their parents and the members of the consistory in these cases?

c What did you learn from contacting these prospects, which could be of help to other societies, which have the same problems?

4. What percentage of your members faithfully attend the meetings?

5a. What subjects do you study?

b Do you use the „schetesenbundels"? (outlines issued by the Dutch Federation)

c If so, which ones? (J.V. or M.V.) and which numbers?

d Do you study the outlines from the Young Calvinist?

e If you study both, from which outlines do your members get the most educational value, irrespective of the difference in language?

f If you study the „schetsenbundels" only, is it your intention to continue these studies?

g If so, for what reasons?

h Which alterations or suggestions would you propose in connection with the study of the „schetsen", in order that they are suitable for our Canadian societeis?

i If you study only, or once in a while, the outlines from the Y.C., what is your impression?
Do you think, that these outlines will give your members a full preparation for the task, which they will face after a couple of years?

j If you intend to use the Young Calvinist as your guide in the future, would you like to study other subjects than those at present? If so, which ones?

6a Do you have essays on general subjects? If so, please mention some.

b Do you have any proposal in what way the Federation can help you in this way?

7 Is your society interested in the study of:

a The Calvinistic principles in all its ramifications? (vertakkingen)

b The confession of other churches?

c Other subjects of general interest for our youth?

8 Do you have a library, which can be used in making and study the essays? If so, please mention the names of the books.

9 Do your individual members buy and read books and magazines for the study at the society?

10 Does your socity sponsor a library of Christian novels?

11 Is there any interest for such a library?

12 Do your members make preparatory study? (voorstudie)

13 In what way can a society promote the discussion and preparatory study?

14 What kind of entertainment or social events does your society organize or sponsor?

15 Now that, many societies of our league, are members of the American Federation, do you agree, that the league, as a representative of the Central Ontario Young People Societies, sends the proposals to the American Federation as a result of this questionaire, after being first discussed at the delegate meeting?

16 Do you have any suggestions, other than the above, which are in the interest of the societies and league?

(Question 15 obviously concerns only the societies of the Central Ontario League - J.C.V.)

EEN SCHILDER MET FANTASIE

Een werkloze schilder in Toronto dacht, dat als hij maar in de gevangenis zat er wel voor zijn vrouw en kind gezorgd zou worden. Onze schilder bleek over een wonderlijke fantasie te beschikken, want hij ging op een goede dag de straat op en verbrijzelde een etalageruit. Waarop hij prompt gevangen gezet werd. Tijdens de berechting vertelde hij waarom hij het gedaan had; hij werd uit de gevangenis ontslagen en de politie zorgde voor werk. Toen het verhaal in de krant kwam gaven verschillende mensen bovendien geld aan zijn vrouw.

LONEN IN DE LANDBOUW HET HOOGST IN B.C.

Blijkens een publicatie van het bureau voor de Statistiek worden in British Columbia de hoogste lonen aan landarbeiders betaald en in Saskatchewan de laagste. Het gemiddelde loon van een landarbeider in heel Canada bedraagt $121.— per maand. In B.C. bedroeg het gemiddelde landarbeidersloon in 1951 $146.—

EXPEDITIE NAAR GROENLAND

Ongeveer 20 geleerden, technici en marine-officieren zullen in de komende maand Juli naar het Noordoosten van Groenland gaan om wetenschappelijke onderzoekingen te verrichten. De onderzoekingen, die 2 jaar zullen duren richten zich vooral op een bergketen op dat deel van 's werelds grootste eiland en op het onbekende gedeelte van de ijskap die het grootste deel van Groenland permanent bedekt. De expeditie zal een kamp oprichten op een punt dat ongeveer 800 mijl vanaf de Noordpool ligt. Men verwacht dat het resultaat van de onderzoekingen, waarmee een bedrag van rond $90.000.— is gemoeid, van veel waarde zal zijn voor de scheepvaart.

NIEUWE ATOOMTEST OP KOMST

Amerika is van plan binnenkort nieuwe proefnemingen met atoom-bommen te doen op de Marshall eilanden.

De proefnemingen worden ondernomen om de uitwerking van atomische ontploffingen op gebouwen, ondergrondse fabrieken, wapens, schepen en mensen vast te stellen.

Waarschijnlijk zal ook een atoombom tot ontploffing worden gebracht in diep water om de uitwerking van atoom-aanval op een convooi van militaire schepen vast te stellen.

ONZE ORGANISATIE

JOHN VELLINGA

Landbouwproductie gaat achteruit, betere kans voor leningen

Canada is een groot land met onbegrensde mogelijkheden, op het gebied van de landbouw. Wanneer onze Nederlanders voor hun vertrek naar Canada hun plannen en toekomstdromen maken, dan zijn er gerust 90 procent die in hun verbeelding reeds een grote farm bezitten en daar als heer en koning regeren, een rijk leven en een goed bestaan leiden.

Maar als men hier dan komt, en leest of hoort dat vele geboren Canadezen de boerderij verlaten, dat op sommige plaatsen alleen een oude vader en moeder nog wat rond scharrelen en een paar zuinige dollars maken, zodat ze met het ouderdoms-pensioen net voldoende hebben om in leven te blijven, dan staat men verwondert.

Als men bovendien leest dat de productie van landbouwproducten steeds nog dalende is, en dat ze niet toereikend is om in eigen onderhoud te voorzien, dat zekere producten ingevoerd worden uit andere landen, dan wordt die verwondering nog groter.

En dat in een land met zoveel mogelijkheden. Wat is daarvan de oorzaak?

Ook onder de leidende regeringspersonen is men bezorgd over deze toestand; het zal dan ook nodig zijn dat regelingen getroffen worden om dit euvel te voorkomen. Nu behoeft dit ons als Nederlandse immigranten niet te verontrusten, want zoals wij het zien zal dit een oorzaak worden dat straks onze mensen een betere gelegenheid krijgen om voor zichzelf te beginnen.

Velen uwer zullen ons echter toevoegen: „maar die gelegenheid bestaat er op het ogenblik toch maar niet". Met enige uitzonderingen zijn het tot nog toe alleen de gezinnen met meer dan een werkkracht die voldoende kunnen sparen om voor zichzelf te beginnen. Dit is veelal waar. Doch er is verandering te bespeuren. Natuurlijk moet men nooit denken dat men geheel en al met een andermans geld zal opgezet worden om te beginnen. Sinterklaas spelen gebeurt in Canada alleen maar op de 25e December, en dan zijn de giften soms wel groot, maar farms worden er nog niet weggegeven. Het zal dus altijd nodig zijn dat men zelf wat bezit, in het ene geval meer dan in het andere, al naar de omstandingheden zijn. Maar er is verandering. De verschillende provinciale regeringen in Canada zijn ook tot de ontdekking gekomen dat er iets gebeuren moet om de steeds dalende plattelands-bevolking weer op peil te krijgen met meer landbouwers. Ook weet men dat de reden van deze trek twee hoofd-oorzaken heeft: industrie biedt betere lonen en betere kansen, en de kosten om een farm te kopen en deze in te richten met veestapel en inventaris zijn zo hoog dat men geen kans ziet om dit voorelkaar te krijgen.

Bovendien zijn de inkomsten vergeleken met wat men moet presteren te laag tegenover betere betalende ambachten.

Dus het is nodig dat er iets gebeurt. De landbouw-departementen van alle provincies zijn dan ook druk bezig met voorlichting aangaande productie kosten van farm producten te verlagen, en de opbrengst te verhogen. Ook door gezamelijke "marketing boards" betere prijzen te verkrijgen. Ook heeft men proef-farms en geeft cursussen met het doel de farmers te dienen om steeds beter en meer economisch het landbouwvak uit te oefenen. Maar met al deze diensten is het nog niet gelukt om de stroom naar de steden te keren, laat staan om meer mensen te interesseren voor de landbouw.

Er is dan ook een redelijke kans dat al deze bemoeienis van de landbouwdepartementen tot gevolg zullen hebben dat de gemiddelde inkomsten in de landbouw zullen verhogen, en meer in evenredigheid zullen staan tegenover inkomsten en lonen in andere ambachten en bedrijven.

Doch er is een nieuwe beweging op gang en wel om ge-interesseerden zonder geld de gelegenheid te geven leningen te ontvangen met het doel: voor aankoop van een boerderij en ook gedeeltelijk voor een veestapel en inventaris. Drie plannen zijn reeds in werking, en wel de volgende provincies, Nova Scotia, New Brunswick en Quebec. Deze laatste geeft echter alleen aan personen die kerkelijk Rooms Katholiek zijn.

BELANGEN VOOR DE OPBOUW DER CHR. REF. IMMIGRATION SOCIETIES

Hier kan aan toegevoegd worden dat er een wetsontwerp behandeld zal worden in deze voorjaarszitting van de Provinciale Legistrature in Ontario en ook leningen te geven voor aankoop van farm en inventaris.

Tevens zijn er serieuse plannen bij de provinciale regering in Alberta om dit voorbeeld te volgen, men denkt dit te doen volgens het plan ontworpen in Nova Scotia.

Deze leningen zijn in de eerste plaats bedoeld om belang te wekken bij zonen van boeren hier in Canada om toch op de farm te blijven. Tevens voor zulken die nu verschillende landbouwscholen doorlopen. Doch het is ook bedoeld voor anderen, waar ook in begrepen kan worden Nederlandse boeren.

Er zijn drie bepalingen waar men aan voldoen moet om in aanmerking te komen. Ten eerste men moet voldoende bekwaamheid bezitten, twee jaar inwoner van Canada zijn, en tenminste zelf een derde van de totale kosten van aankoop en inventaris bezitten.

De bedragen die men kan lenen verschillen. In Nova Scotia is het hoogste $8500, in New Brunswick $4000, in Quebec $6500, in Ontario wordt voorgesteld dit te zetten op $15000, van Alberta is nog niets bekend.

Deze getallen staan in verband met de prijzen die men voor boerderijen betaalt. De gemiddelde koopprijs is in Nova Scotia veel lager dan in Ontario, doch in New Brunswick is dit weer minder dan in Nova Scotia.

De terugbetaling is gezet over een periode van niet minder dan 20 jaar doch in enkele gevallen 25 jaar. De rente op de geleende gelden is 4½ procent per jaar. Personen over 50 jaar oud kunnen alleen een lening ontvangen voor een kortere periode, zodat de lening is afbetaald voor dat men 65 jaar oud is. In sommige gevallen is het onmogelijk om te lenen nadat men 51 jaar oud is.

Wij brengen deze gegevens onder de aandacht zodat men mag opmerken dat er verandering op komst is. Kom nu niet tot de conclusie dat dit tot gevolg zal hebben dat honderden in de naaste toekomst boerderijen zullen kopen. Begin nu ook niet direct te schrijven en te informeren hoe kan ik hiervan profiteren. Doe dit alleen wanneer u aan de gestelde eisen kunt voldoen, en werkelijk serieus van plan bent om te beginnen. Houd ook voor de aandacht dat in Ontario nog geen vastgesteld plan klaar is, dus wacht hier op. Aangaande Nova Scotia en New Brunswick allen die hier meer inlichtingen over verlangen kunnen mij persoonlijk schrijven. Laat mij opmerken dat de Synodale Immigratie commissie der

Chr. Ref. Churches besloten heeft om haar werk uit te breiden tot de beide laatstgenoemde provincies, en te trachten dit uit te voeren door het vinden van sponsors voor Nederlandse gezinnen, maar tegelijkertijd door voorlichting en morele hulp te geven aan personen die hier een eigen bedrijf wensen te kopen en gebruik willen maken van de gemakkelijke en redelijke leningen die deze provincies willen geven. Dus ook kerkelijk hopen wij straks gemeenten te organiseren hier, zodat om deze reden niet behoeft terug geschrikt te worden om zich te vestigen in de provincies Nova Scotia en New Brunswick. Persoonlijk heb ik er enkele weken doorgebracht en ik hoop gedurende de zomer er nog heel wat tijd te besteden. Misschien is het mogelijk en wenselijk om eens iets te vertellen van Nederlandse immigranten die zich reeds gevestigd hebben. Doch dit moet wachten tot een volgende keer.

GASTHUIZEN

Er zijn nu reeds drie gasthuizen in Ontario. De afdeling Toronto heeft er een te Weston, de afdeling Kingston heeft er nu een gehuurd of Wolfe's eiland, tegen een zeer redelijke huur, terwijl men in Chatham twee huizen huurt. Over Kingston later iets meer. Het is nu de beurt van onze afdeling in London om zulk een gasthuis op te zetten. Wij hopen dit spoedig te kunnen rapporteren. Voor enkele van deze gasthuizen in de geldelijke hulp nodig van onze provinciale organisatie. Denk om het besluit Hamilton. Zend uw bijdrage voor deze onderneming naar onze provinciale penningmeester:
Mr. I. Esser, 800 Confederation St., Sarnia.

ADRESSEN VAN ALLE LOKALE AFDELINGEN

Om als organisatie goed te functioneren, en in staat te zijn geregeld onze afdelingen op de hoogte te houden met ons werk door correspondentie is het voor alles nodig dat de provinciale secretaris de namen en adressen van de lokale besturen in zijn bezit heeft. Het is de regel dat bestuurs-verkiezingen worden gehouden in het begin van een nieuw jaar, dus wij verwachten dat er ook nu weer heel wat nieuwe bestuursleden zijn. Mogen wij alle afdelingen verzoeken: zendt de namen en adressen van uw bestuursleden voor dit lopende jaar zonder wachten naar ons adres:
John Vander Vliet
304 Dundas Street W, Trenton, Ontario

De Canadian Wheat Board heeft optimistische verwachtingen geuit ten aanzien van het graan, dat deze winter ongeoogst op de prairies van het Westen moest blijven door het onvoorzien vroege invallen van de winter. De Board verwacht dat het graan alsnog geoogst en tegen een redelijke prijs verkocht kan worden. De ministers van Handel en van Landbouw lieten echter een geheel ander geluid horen. Zij zijn van mening dat het nog zeer de vraag is of het graan inderdaad verkocht kan worden.

KONINKLIJKE PLANNEN GEWIJZIGD GEEN OFFICIEEL BEZOEK IN APRIL

Enkele maanden geleden publiceerden we het bericht dat Hunne Koninklijke Hoogheden Koningin Juliana en Prins Bernhard voornemens waren in de loop van April van dit jaar een officieel bezoek aan Canada te brengen. Thans wordt echter vanuit Den Haag bericht, dat deze plannen gewijzigd zijn in verband met het overlijden van Koning George VI.

Hunne Koninklijke Hoogheden zullen wel een officieel bezoek aan Amerika brengen, maar met het oog op de vastgestelde periode van nationale rouw achten zij het niet passend ook Canada officieel te bezoeken.

Wel zal het Koninklijk Paar een kort bezoek aan Canada brengen, waarschijnlijk op 17 April a.s. maar een officieel bezoek zal dit niet zijn.

BESMETTELIJKE ZIEKTEN IN KOREA?

De Chinese communisten hebben Amerika ervan beschuldigd een bacteriologische oorlog te hebben ontketend in Korea. Zij beweren, dat Amerikaanse vliegtuigen duizenden ge-infecteerde vlooien, spinnen en andere insecten hebben afgeworpen, die pest, cholera en andere besmettelijke ziekten verwekten.

In Amerika wordt deze beschuldiging uiteraard als een gemene propaganda opgevat, maar men trekt uit het noemen van vlooien de conclusie, dat er longenpest heerst onder de Chinese troepen in Korea, omdat vlooien nagenoeg de enige dieren zijn, die deze ziekte zouden kunnen overbrengen; andere insecten zouden de winterkoude niet overleven.

In Oost-Azie heeft zich dikwijls longenpest voorgedaan en het zijn inderdaad steeds vlooien, die deze ziekte overbrengen.

VADER EN ZOON IN KOREA

Een Canadese soldaat, vrijwilliger in Korea, kreeg onlangs bericht, dat hij naar huis kon gaan, omdat zijn tijd om was. De soldaat besloot echter om nog 6 maanden in Korea te blijven. Als die 6 maanden om zijn is nl. ook het ogenblik aangebroken waarop zijn zoon, eveneens vrijwilliger in Korea, huistoe kan keren. Vader en zoon dienen in hetzelfde onderdeel en de vader wilde liever straks samen naar huis gaan dan dat hij nu zijn zoon alleen achterliet.

„Ik weet nog niet wat mijn vrouw er van zeggen zal," zei hij, „maar ik denk dat ze het wel zal begrijpen".

In het Noorden van Canada is een intensieve speurtocht naar delfstoffen aan de gang. Er is zelfs een ploeg aan het werk met boortorens op de bevroren oppervlakte van het Lake Nipissing. Men verwacht dat zich onder de bodem van dit meer ijzererts bevindt.

Van kust tot kust

TORONTO OPENT IMMIGRANTENHUIS

Het bestuur van de Chr. Ref. Immigration Society te Toronto is er thans in geslaagd een eigen tehuis voor zijn geestverwante immigranten van Holland te vinden.

Het gebouw, staat te Weston, adres: 17 Rectory Rd. en bevat 15 grote vertrekken. Het huurcontract is thans door belanghebbende partijen getekend en voorziet voorlopig in een periode van 2 jaar. Bij het gasthuis is een grote tuin, met prachtige recreatie gelegenheid voor de jeugd onder onze new-comers; schommels, zandbakken evenwicht-toestellen en dergelijke vindt men bij het gebouw. Aan een drie-tal gezinnen is reeds onderdak verleend en meerdere zullen spoedig volgen All.e bewoners bleken zeer dankbaar voor deze gelegenheid.

Op een goede avond kwam het voltallige bestuur der vereniging met de advies- en ontvangstcommissie en hun dames in het gasthuis tesamen om het gebouw te bezien en kennis te maken met de nieuwe bewoners.

De voorzitter der organisatie, de heer G. Diemer, opende deze bijeenkomst met gebed en het lezen van Ps. 84. Dit feit, aldus de voorzitter in een korte toespraak, mocht niet ongemerkt voorbijgaan. In een dringende aangelegenheid, kon thans, mede door de spontane medewerking van het Hoofdbestuur der Vereniging, in Canada worden voorzien. We zien hier duidelijk Gods hand. Volgens de mens was het toch bijkans onmogelijk een gebouw voor dit doel te krijgen tegen deze zeer billijke voorwaarden. En nu vlak voor de aankomst van de grote stroom immigranten uit Holland mocht het bestuur beslag leggen op dit gebouw, dat zo buitengewoon voor dit doel geschikt is en gunstig gelegen. Juist voor onze grote gezinnen was het bij aankomst meestal onmogelijk huisvesting te krijgen en in dit huis kunnen nu ook deze grote gezinnen zeer hartelijk worden ontvangen. Laten wij dan ook deze avond hier verkeren niet in een stemming van, „zie dit Babylon, dat wij gebouwd hebben", maar laten we alleen Hem dankbaar zijn, die kennelijk deze plaats gegeven en bereid heeft.

Vervolgens werd onder een kop koffie en een grote taart, voor deze avond aangeboden door het lid der pl. vereniging, de banketbakker Van Dalen, een algemene bespreking gehouden waarbij de belangen van dit tehuis en onze nieuwe immigranten in het middelpunt stonden. Vervolgens werd door de aanwezigen het gebouw bezichtigd. Allen bleken zeer ingenomen met dit bezit en algemeen was men er van overtuigd dat het huis voldeed aan alle voor dit doel te stellen eisen.

Door het bestuur der Vereniging was tevoren gelegenheid gegeven aan belangstellenden te solliciteren naar de betrekking van huisbewaarders. Uit de sollicitanten was een 5-tal opgesteld en na schriftelijke stemming werd benoemd Mrs. en Mr. Knibbe—Schuringa. Een dezer dagen hoopt dit echtpaar het huis te betrekken en de regeling van het huis op zich te nemen.

Besloten werd om een officiele opening van het Tehuis te organiseren waarbij het Hoofdbestuur der Organisatie, de Nederlandse Consul en zijn Staf de naburige Verenigingen en kerken zullen worden uitgenodigd.

De vice-voorzitter der vereiging de heer A. de Boer besloot deze zeer aangename en nuttige avond met het laten zingen van de Avondzang waarna hij voorging in dankgebed.

EEN BLIJDE DAG VOOR BROCKVILLE

Woensdag 20 Februari was een historische dag voor de gemeente van de Bethel Chr. Ref. Church van Brockville, Ont.
Op deze dag werd haar kerkgebouw ingewijd in tegenwoordigheid van gasten en gemeenteleden. Het was de bekroning van veel gebed en arbeid.

Het was een goede avond, een blijvende herinnering voor Brockville's gemeente.

De dienst ving aan rond acht uur 's avonds, en stond onder leiding van haar missionary-predikant Ds. A. H. Smit.
Als gasten waren aanwezig Ds. G. Andre en Ds. J. Rubing met hun echtgenoten. Eveneens was Ds. Van Lunen daar als missionary predikant van de Reformed Church van Brockville.

Het platvorm was zeer smaakvol versierd met kleurige bloemen.

Ds. Smit hield een openingspredikatie met als onderwerp Ps. 118 : 19—21. Ouderling Zijlstra gaf een historisch overzicht vanaf het zeer klein begin (met enige gezinnen in een huiskamer) tot heden (een flinkt gemeente met 'n eigen kerkgebouw).

Ouderling Vanden Berg gaf als voorzitter van de bouwcommissie een kort verslag van het tot-standkomen van het gebouw, en dankte allen die hieraan meegewerkt hadden.

Vervolgens sprak Ds. Andre in warme bewoordingen tot de gemeente van Brockville, waarbij bleek hoe hartelijk de gevoelens, na jaren nog steeds zijn, tussen Ds. Andre en de gemeente van Brockville.

Ds. Rubingh sprak daarna, eveneens als gewezen missionary-predikant en het deed allen goed zijn welbekende stem weer te horen en hem in het midden te hebben.

Daarna richtte Ds. Van Lunen zich tot de gemeente en bracht de felicitaties over van de Reformed Church te Brockville. Spreker drong er vooral op aan om elkander lief te hebben en had als leidend motto: Geloof, Hoop en Liefde, deze drie . . .

Een quintet zong enige prachtige hymns uit onze Psalter Hymnal, en twee gemeenteleden reciteerden ernstige po-ezie. Het aandachtig gehoor bewees de waardering van de aanwezigen.

Nadat Ds. Smit deze inwijdingsdienst had gesloten, werd er gelegnheid geboden, een kop koffie te drinken, waarna nog een gezellig samenzijn volgde.

KERKGANG

(Uit het bulletin van de Christian Reformed Church te Lethbridge, Alta)

In Canada roken we niet in de kerk, maken we onze zakken niet leeg van allerlei vuil, laten we de kinderen geen verstoppertje spelen, springen we niet over de banken, kauwen we geen gum, verven we de lippen niet en PRATEN WE NIET HARDOP.

Maar we gaan direct op onze plaats zitten, houden we onze kinderen bij ons en onder controle, speelt het orgel en trachten we in de rechte relatie tot God te komen om GOD TE DIENEN.

DAT GAAT GOED IN EDMONTON

Op Donderdag 31 Januari 1952 vergaderde „The Christian Immigration Society" te Edmonton.

De hoofdbespreking voor deze avond gold de oprichting van een begrafenisfonds onder auspiciën van de vereniging. Door een, door het bestuur daartoe benoemde commissie was zeer verdienstelijk werk geleverd, door een concept-regeling te ontwerpen in de vorm van een reglement, welke op deze avond artikelsgewijze werd besproken.

Na een uitvoerige discussie werd het reglement voorwaardelijk goedgekeurd en zal het bestuur van de vereniging zich met de afwerking van deze zaak belasten.

Daarna vond er Bestuursverkiezing plaats. Het zittende bestuur werd uitgebreid met 4 leden, terwijl in de opengevallen plaatsen werd voorzien door de benoeming van de heren: Reitsma, Scholten, Hoekstra, Vlos en Thalen.

Mr. Reitsma hield een causerie over het oprichten van een „Credit Union", welke zich het beste laat vergelijken, gezien haar cooperatieve vorm, met een Boerenleenbank, hetgeen echter niet wil zeggen, dat beleggers uitsluitend werkzaam moeten zijn op agrarisch gebied.

Mr. Reitsma heeft als doorgewinterde old-timer aan de totstandkoming van diverse „Credit Unions" meegewerkt en heeft in dit opzicht derhalve wel de nodige „experience" opgedaan. Hij illustreerde een en ander met verschillende voorbeelden. Het bleek, dat de oprichting van een dergelijke bank vrij gemakkelijk is. Aangezien de vergadering veel bleek te gevoelen voor de totstandkoming van een dergelijke bank, benoemde men een commissie van vier, om het bestuur van de vereniging hieromtrent te adviseren.

Deze commissie zal op de eerstkomende vergadering een nader gedetailleerd plan aan de vereniging voorleggen.

Van een klein bedrag dat in kas is, wil het bestuur enig meubilair aanschaffen, om in dringende gevallen voorlopig te voorzien. Dit voorstel werd goedgekeurd.

Gaven zich de vorige vergadering 12 nieuwe leden op, ook op deze bijeenkomst werd een winst van een tiental nieuwe leden geboekt. Dat gaat goed in Edmonton.

EDMONTON III GESTART

Vrijdag 22 Februari 1952 was het voor de Christian Reformed Church te Edmonton een hoogtijdag. Op deze dag kwam namelijk de derde kerk aldaar tot openbaring.

Des avonds te 8 uur kwam de gemeente samen in het kerkgebouw van de First Church, onder leiding van de kerkeraad van de Second Church.

Ds. J. C. Verbrugge, predikant van de tweede gemeente opende de Dienst. Het gebed voor de predikatie werd uitgesproken door Ds. J. K. van Baalen van de eerste kerk, waarna Ds. J. Hanenburg, predikant onder de immigranten en wonende te Edmonton, het Woord bediende naar aanleiding van Ps. 87 : 1—3.

Ds. Hanenburg bepaalde zijn gehoor bij „Het Loflied op de Stad Gods", terwijl hij achtereenvolgens stil stond bij:

de heiligheid van deze Stad;
dat zij door de Heere bemind wordt en
dat deze Stad geprezen wordt.

Ds. Hanenburg memoreerde in zijn preek de snelle groei van de Christian Reformed Church te Edmonton. Tien maanden nadat de tweede kerk tot openbaring kwam, wordt thans de derde gemeente ge-instituëerd. Dit is een grote reden tot dankbaarheid aan God, maar legt anderzijds ook aan de gemeente zware verplichtingen op. De Heere bemint de poorten van Zion boven alle woningen van Jacob. Maar God vraagt ook van ons allen een toegewijd hart.

Na de bediening des Woords las Ds. Verbrugge de attestaties voor van de eerstelingen van de Third Christian Reformed Church. Het bleek dat de gemeente aanvangt met een zielental van 178 doop- en belijdende leden. Het aantal van laatstgenoemden bedraagt 73.

Vervolgens werd het aantal stemgerechtigde leden bepaald, waarna de verkiezing van ambtsdragers plaats vond.

Tot ouderling werden gekozen de broeders A. de Bree, L. T. Hofstede, P. Lucas en H. A. Wierenga. Tot diaken de heren W. Bakker, G. C. Buma en G. de Graaf.

Achtereenvolgens spraken daarna de broeders Visser, namens de Second Church, die zijn gelukwensen gepaard deed gaan met de aanbieding van 75 Psalter Hymnals, te gebruiken in de Eredienst, Oolthuis namens de First Church, Ds. Mulder namens Neerlandia en Monsma namens de kerk van Peers, terwijl een schriftelijke gelukwens was binnengekomen van Ds. Hoekstra van Lethbridge.

Broeder L. J. Hofstede dankte hierop namens de derde gemeente de sprekers voor de tot haar gerichte woorden en gelukwensen.

De bevestiging der ambtsdragers vond op Zondag 24 Februari 1952 plaats door Ds. J. Hanenburg.

De kerk van Edmonton groeit. Stelle God ook de derde gemeente tot een lof op aarde.

Van heinde en ver

Het Wereldgebeuren

De kwestie van de herbewapening van Duitsland, waarvan wij de laatste keer bijzonderheden vermeldden, vertoont alle kentekenen de belangrijkste op het politieke wereldtoneel te worden. De conferentie van het Noord-Atlantisch Pact in de vorige maand gehouden, heeft weinig bijzonderheden vrijgegeven voor publicatie, maar uit alles blijkt wel, dat men op de ingeslagen weg voort wil gaan.

Rusland is druk bezig met het nemen van politieke tegenmaatregelen. Dezer dagen heeft Rusland voorgesteld een bespreking van de grote vier te houden teneinde een vredesverdrag voor een verenigd Duitsland op te stellen. Het voorstel van Rusland ging vergezeld van een basis voorstel voor een vredesverdrag. Volgens dit voorstel zou het „ijzeren gordijn" dat nu Duitsland in twee-en verdeelt moeten worden opgetrokken en zouden alle bezettingstroepen moeten worden teruggetrokken en definitieve grenzen van Duitsland worden vastgesteld in overeenstemming met de besluiten van Potsdam. Hier alleen ligt een terrein bezaaid met voetangels en klemmen. Men denke slechts aan Polen, dat sinds de wapenstilstand zo goed als opgehouden heeft te bestaan.

Het Russische voorstel stelt voorts de voorwaarde dat het vrije Duitsland moet beloven geen deel te zullen nemen aan enig militair verdrag dat gericht is tegen landen die in de laatste oorlog tegen Duitsland streden. Daarmede werd zeer duidelijk gedoeld op het Noord-Atlantisch Pact. De Russen willen wel toestemmen in de vorming van Duitse grond-, lucht en zeestrijdkrachten en dat Duitsland een oorlogsindustrie mag opzetten voor fabricage van eigen wapens en ze zijn ook bereid andere voorstellen te overwegen.

De bepaling betreffende het Noord-Atlantisch Pact is voor de Westersen onaanvaardbaar, maar tegelijk ook moeilijk aanvechtbaar, zonder de open verklaring, dat het Pact inderdaad regelrecht op Rusland is gericht. En dat is natuurlijk voor Rusland onaanvaardbaar. Rusland houdt met hardnekkigheid vast aan de verklaring, dat zij geen oorlog wenst. De Russische pers bejubelde onlangs het jaarlijkse budget van de Sowjet Unie, dat in tegenstelling met de begroting van de Westerse landen op vrede gericht zou zijn. De Westerse landen, aldus de Russische kranten, besteden milioenen aan de fabricage van wapens en de opbouw van legers, maar Rusland besteedt zijn geld aan vredelievende doeleinden. En dan moet men weten, dat Rusland nog nooit zoveel geld heeft besteed aan militaire doeleinden in vredestijd dan in haar laatste begroting.

Egypte ziet haar aspiraties betreffende het Suez-kanaal belemmerd door een nieuwe kabinetscrisis. De Minister-President die van plan was orde op zaken te stellen en dan met Engeland te confereren, zag zijn plannen onmogelijk gemaakt doordat hij geen toestemming kon krijgen de zittingen van het Parlement te verdagen en de Universiteit van Cairo, broeinest van Nationalistische activiteit voorlopig te sluiten en ging daarom naar huis. Het blijkt moeilijk een opvolger te vinden, die de verantwoordelijkheid op zich wil nemen. Met andere woorden: Egypte ziet nog geen kans om haar aanspraken zonder onoverkomelijke moeilijkheden te verwerkelijken.

Leek het er enige tijd geleden op alsof men in Korea werkelijk tot het sluiten van een wapenstilstand zou komen, op het laatste ogenblik staken de communisten weer een spaak in het wiel. De communisten stonden er op dat Rusland een van de neutrale landen moest zijn, die de naleving van de wapenstilstands-overeenkomst moesten controleren. De Westersen waren natuurlijk niet bereid Rusland als neutrale natie in het conflict te erkennen. Maar nog voordat de besprekingen hierover aan de gang waren deden zich ook weer moeilijkheden voor in verband met de uitwisseling van krijgsgevangenen. De communisten gaven een aantal krijgsgevangenen op, dat veel lager was dan het aantal dat zij in werkelijkheid gevangen houden.

Uit Nederland

HULP GEVRAAGD

Vele Christen broeders en zusters, ook al zijn het Ambonnezen vragen uw hulp.
Zij vertoeven thans in Nederland en zijn aldaar in kampen ondergebracht.
Er is groot gebrek aan kleding voor groot en klein, (ook voor babies).

WILT U HELPEN?

Bij voorbaat onze hartelijke dank.
U kunt het zenden zowel naar Nederland als naar ons en wij zorgen voor doorzending.

S. HEINS
Ibisstraat 8
Leeuwarden
Nederland

D. KOK
Box 642
Strathroy
Ontario

Een juffrouw in Rotterdam kreeg van haar man 180 gulden om een nieuwe fiets te kopen. Helaas ging het geld in korte tijd bijna ongemerkt in de huishouding op. De juffrouw durfde dit niet aan haar man te vertellen en op een goede dag haalde ze haar hele huis overhoop en ging zelf „bewusteloos" in de gang liggen. Aan de politie vertelde ze dat ze „overvallen" was door bandieten, die het geld hadden gestolen. Jammer voor haar ontdekte de politie echter al gauw hoe de vork werkelijk in de steel zat.

Ook de koffie is in Nederland, zoals u wellicht bekend, thans zonder bon verkrijgbaar. De prijzen van koffie zijn echter zodanig gestegen na het opheffen van de distributie, dat een Nederlandse krant een spotplaatje afdrukte, waarop afgebeeld een biljet van 10 gulden met het onderschrift: Dit is de nieuwe koffiebon.

Prins Bernhard is van plan om in Juli aanstaande met zijn oudste dochter naar Helsinki, de hoofdstad van Finland te vertrekken om daar de Olympische zomerspelen bij te wonen.

Men is in Nederland begonnen met de aanleg van een grote marine-haven in de Waddenzee tussen Friesland en de Waddeneilanden. De zee wordt uitgediept en met het zand dat zodoende van de bodem verwijderd wordt gaat men havenhoofden en opslagplaatsen aanleggen. Het gehele karwei zal pas in 1957 voltooid zijn en vergt een uitgave van $8.000.000.— (bijna 30.000.000 gulden.)

Van Woensdag 2 tot en met Zaterdag 5 Juli zal het feest zijn in de Noord-Oost-Polder. Dan zal namelijk het 10-jarig bestaan van deze nieuwe Nedrelandse provincie gevierd worden. De werkzaamheden aan de verdere inpoldering van de Zuiderzee zijn inmiddels in volle gang. Men is nu bezig de z.g.n. Oosterpolder, die grenst aan Noord-Gelderland en Overijsel, droog te leggen.

Uit Canada

In Toronto had een sensationele bankoverval plaats waarbij twee detectives werden neergeschoten door de bandieten. Een van hen werd gevonden in een apartement in Montreal. Er ontwikkelde zich een hevig gevecht tussen de politie en de bandiet, waarbij het apartement werd doorzeefd met kogels. Toen er traangas werd gebruikt gaf de bandiet zich over. Als de politie 2 minuten later was gekomen zou zij ook de tweede bandiet, die naar zijn collega onderweg was, hebben gesnapt. De toestand van de detectives was zeer ernstig.

De International Salt Co. heeft doen bekendmaken dat zij een grote zoutfabriek gaat bouwen bij Eriau in Ontario aan de oever van het Erie-meer. De bouw van de fabriek zal plus minus 3½ millioen dollar kosten.

Op 28 Februari j.l. heeft Gouverneur-Generaal Vincent Massey het nieuwe zittingsjaar van het Canadese Parlement geopend met het voorlezen van de troonrede. De kranten noemden de rede een „als gewoonlijk vage en in algemene termen vervatte uiteenzetting van de regeringspolitiek voor het komende jaar". Een der belangrijkste punten die aangekondigd werden in de troonrede is de wijziging van de immigratie-politiek en in verband daarmee revisie van de immigratiewet. Ofschoon nog geen bijzonderheden omtrent deze wijziging bekend zijn schijnt het wel vast te staan, dat de regering van zins is met groter effect de immigratie door te voeren.

Achttien personen sprongen uit een Amerikaans vliegtuig, dat in de buurt van Sydney in Nova Scotia tijdens een sneeuwstorm in moeilijkheden geraakte en daalden met een parachute allen veilig op de grond neer. Het vliegtuig stortte neer.

Het zal niet lang meer duren of de provincie Alberta voert per dag 30 milioen kubieke voet aardgas uit naar de Verenigde Staten van Amerika. Het aardgas gaat via een reusachtig systeem van pijpleidingen vanaf zes bronnen naar de Anaconda kopermijn fabrieken. Het betreft hier een overeenkomst tussen Canada en de Staten in verband met defensie producten.

Drie Canadese nonnen, die door de communistische regering uit China zijn gezet op gronde van beschuldiging dat zij kinderen hadden vermoord in een weeshuis, zijn onlangs in Canada aangekomen. Zij vertelden, dat zij tijdens de „rechtszitting" waarin vonnis geveld werd over hen met stenen bekogeld en bespuwd waren door het publiek. De nonnen verklaarden dat grote aantallen babies regelmatig op de stoepen van hun weeshuis werden achtergelaten, dikwijls in zeer slechte toestand en dat zij, alle inspanning ten spijt, niet het leven van al die babies konden redden. Vandaar de beschuldiging van moord.

De minister van Financien, Abbott, heeft in het Parlement geklaagd over de politieke druk, die uitgeoefend wordt door de zakenwereld. De actie van de tabakshandelaren en verbouwers om de belasting op tabak en cigaretten te verlagen is een voorbeeld van die politieke druk. Een en ander zou nog niet zo erg zijn, aldus Minister Abbott, als er niet ook illegale methoden gebruikt werden. De fabrikanten van cigaretten en tabak hebben b.v. systematisch de levering aan kleinhandelaren beperkt, waardoor de omzet danig naar beneden ging, terwijl tegelijkertijd via artikelen in tijdschriften en dagbladen werd gesuggereerd dat deze daling in de omzet het gevolg was van de hoge belasting. Ook andere takken van bedrijf in Canada schijnen zich aan dergelijke methoden schuldig te maken.

As One Preacher Sees It

J. K. VAN BAALEN

WHY ARE WE HERE?

(II)

In my youth a Frenchman startled Europe with the statement, "We have extinguished the lights of heaven". Today, only half a century later, an American calls attention to the fact that "all over the world the lights of freedom are going out".

These two statements and facts are interrelated as cause and effect. **If therefore the Son shall make you free, ye shall be free indeed.** The Jews in Jesus' day thought they were free; but Jesus said they were the bondservants of sin. Since Christ came into the world there has been no liberty except where He has brought it. The worldly slaves of passion, vanity, appetite and mammon do not believe it. but the Christian knows this to be true. Slavery and tyranny have ruled undisputed wherever the light of the gospel was unknown. Freedom has come only where the message of divine liberating grace has been proclaimed and received. And in the same proportion as nations, once free, in our day drift away from the gospel, to that same extent their liberties are being exchanged for the horrors of tyranny.

In a recent volume of reprints from **Theology Today** Dr. John A. MacKay, the president of Princeton Theological Seminary, has included a brief chapter **As Regards Freedom of Religion.** The book, be it said in passing (**Christianity on the Frontier,** MacMillan, 1950) is quite readable and reveals a remarkable swing back to Calvinism as compared with the author's stand in previous years. After stating that "A man is free when he gives voluntary allegiance to something that is greater than himself or his own self interest"; and that therefore "A Man who is free in any sense worthy of the name is free not merely **from** something; he is free **in** something or **for** something; he becomes free, paradoxically speaking, when he becomes linked in allegiance to something greater and more important than himself" — the author turns to the problem of **religious freedom.** Concerning this he makes two main statements:

1 Freedom of religion means freedom to choose one's religion; and 2. It means freedom to practice one's religion.

Now President F. D. Roosevelt spoke of the four freedoms for which we went into the second world war. Of these four the first **freedom of worship,** is paramount: when it goes, **freedom of speech,** and **freedom from want and from fear** follow in its wake. You can see that today in Russia under communist, in Spain and Colombia under roman-catholic tyranny.

It ought to be evident to all observing men that the two chief enemies of and dangers to freedom of religion in the world today are these two: Communism and Roman-Catholicism. President Truman, "the foxy politician from Independence, Missouri," has recently appointed General Mark A. Clark as United States Ambassador "to the State of Vatican City", which is not a state at all, but headquarters of one powerful and politically oriented religious denomination. That this is an act of grave and ominous portent I have no time to demonstrate here and now (see **The Christian Century,** Oct. 31 and Nov. 7), nor does it belong in a Canadian paper. But in Canada, too, with its French speaking part of the population, and its ceaseless romish politics instigated from Quebec, romanism with its tyranny is more than a suspect. The official conception of religious freedom harbored at Rome is that when there is a romish minority that minority must enjoy the freedom of religion in which protestantism believes; but where ever romanism is in the majority it has the duty to enforce the liberty to worship in harmony with truth, that is, with catholicism. And that communism infiltrates schools and government positions more and more, first in the more powerful and thickly populated United States, but by-and-by also in fast developing Canada, it would be unpleasantly difficult to deny.

As to the future we have no certainty. We do not know whether it will be romanism or communism that will ultimately fight the great issue of freedom with those who believe in freedom from want and freedom from fear. It is also conceivable that these two antichristian forces may combine. We do not know, and we need not know as far as our present object is concerned. But one thing we do know. The Scriptures clearly foretell that difficult times are at hand. We must prepare ourselves for persecution because of our Christian faith. There is a time coming when, once more, true followers of Christ shall be hated of all men. They will be called many bad things. It will be said that they have held back progress by taking a pessimistic view of life. They will be accused of having put the damper on that victorious feeling that is so much needed toward conquering evil in society. It will be said that by their continuous harping on sin they have endeavored to instill into mankind an inferiority complex that has proven a deterrent in the fight for liberty and democracy. Between the hatred of those who think they are fighting for true of freedom tho they have abandoned God, and the enmity of those who attack whatever freedom will be left in western civilization, the true lovers of Christ will be grounded in the crucible of persecution as now the Jews were grounded in Nazi Germany.

No one knows how close to or how far from that end-struggle we are. But there will be a tremendous fight. Perhaps this is why we are here, we Reformed people from the Netherlands. Here in Canada. For Canada is becoming increasingly important as a western world force. It will have a great deal to contribute in the final struggle. Will it be for good or for bad? Certain it is that no people on earth have a greater past when it comes to standing up for true liberty, that always begins with and centers around freedom of religion, than have the Dutch Calvinists. Every Dutch boy knows the history of William the Silent and the Eighty-Years' War.

There is, until now, no group that has the settling of immigrants in Canada and their organization into churches as well in hand as the Christian Reformed Church in America. Surely, that is in God's providence. Certainly, that is for a purpose. Could it not be that the end God has in mind is that we shall contribute to Canada a true sense of religious freedom, and thereby help postpone the final catastrophe?

If that is why we are here, we must get rid of the idea that we have come to Canada for economic improvement. The latter is good; but it is incidental. Let us raise our eyes toward heaven that we may see the light. And let us train our children in the conviction that when these initial pains of settling in a new country shall have passed, there is important work for them to do and for their children in a land with which our God has great intentions.

For if we do, it may well be that our covenant God will once more make a mighty use of "the foolish things of God".

Canada wordt getroffen c

Voorbarige vermoedens schaden de immigratie

Op 26 Februari j.l. werd Canada opgeschrikt door het bericht dat er Mond- en Klauwzeer was uitgebroken in het Zuiden van Saskatchewan. Het bericht kwam min of meer als een donderslag uit de heldere hemel en verwekte grote consternatie. De kranten wijden er dag in dag uit lange artikelen aan en de gebeurtenissen vormen het onderwerp van gesprek van alle Canadezen, zelfs zo, dat naast de mededelingen van de kranten al spoedig allerlei wilde geruchten omtrent de aard van de ziekte en het stadium waarin zij verkeerde, de ronde deden. Men kan horen beweren, dat de ziekte geen Mond- en Klauwzeer is, maar iets geheel nieuws, waar tegenover de geleerden volkomen machteloos zouden staan; en er wordt ook verteld, dat de epidemie zich allang niet meer beperkt tot Zuid Saskatchewan, maar dat ook in Ontario al hele veestapels zijn aangetast.

Zolang deze geruchten niet door feiten bevestigd worden kan men ze rustig met een behoorlijke dosis zout nemen. We vermelden ze hier alleen, volledigheidshalve, om te illustreren, dat het uitbreken van Mond- en Klauwzeer in Zuid Saskatchewan algemeen beschouwd wordt als iets, dat voor Canada van ernstig belang is. Terwijl de rol, die een Duitse immigrant in de hele affaire speelde van speciaal belang is voor de immigratie.

Ontdekking verwekt grote opschudding

Om nu tot de feiten terug te keren, wat is er precies aan de hand? Op 26 November j.l. constateerde een veearts een ziekte bij de koeien van een farmer in Zuid Saskatchewan. De veearts wist niet precies wat het was, maar dacht aan een lichte mondontsteking, die stomatitis genoemd wordt en ook wel bij mensen voorkomt. Deze ziekte, mits tijdig herkend, is vrij ongevaarlijk. Om er zeker van te zijn dat het werkelijk stomatitis en geen Mond- en Klauwzeer was, moesten er proeven genomen worden met een bepaald serum, dat eerst uit Engeland gehaald moest worden; men had dat serum in Canada niet, omdat men in Canada sinds jaren geen Mond- en Klauwzeer meegemaakt had.

Hoe dat precies in zijn werk gegaan is is niet recht duidelijk, maar het duurde nogal even voordat dat serum uit Engeland aankwam. De regering heeft daarover in het parlement harde woorden moeten slikken, over die traagheid. Maar toen het er dan was stelde men vast, dat de ziekte geen Stomatitis, maar wel degelijk Mond- en Klauwzeer was. Dat gebeurde op 25 Februari en de volgende dag stonden de kranten er vol van. En sindsdien is er nog geen dag voorbij gegaan of de kranten publiceren nieuwe berichten betreffende de ziekte en nieuwe maatregelen van de regering ten opzichte ervan. Het lijkt ons, Nederlanders die toch ook wel eens een Mond- en Klauwzeer-epidemie hebben meegemaakt, wat overdreven al die drukte. Er is inderdaad ook wel wat overdreven, maar men moet niet vergeten, dat Canada bijna geen Mond- en Klauwzeer kent en dat allerlei typische factoren de zaak hier ook ernstiger maken dan in Nederland. De zaak is echter ernstig genoeg, zoals uit het volgende kan blijken.

Aard en bestrijding van de ziekte

De ziekte komt in hoofdzaak bij koeien voor; daarnaast in de eerste plaats bij varkens, maar ook bij schapen en geiten. In 1915 is gebleken, dat paarden eveneens aan deze ziekte kunnen lijden. De mens wordt slechts uiterst zelden aangetast.

Hoofdzakelijk worden de volgende lichaamsdelen aangetast:

a) het mondslijmvlies,
b) de tepelhuid,
c) de huid in de onmiddellijke nabijheid der klauwen.

a) De aantasting van het mondslijmvlies zien we in de vorm van **blaren.** Het mondslijmvlies en de tonghuid vertonen deze blaren. Zij veroorzaken oppervlakkige wonden, welke uitermate pijnlijk zijn. In de eerste dagen heeft het dier hoge koorts. De smetstof komt voor in de blaarinhoud, in de melk, in het speeksel en in het bloed, vandaar dat bij ernstige aantasting vaak als nevenverschijnsel verwerpen van de vrucht voorkomt; ook tengevolge van de hoge koorts.

b) De tepelinfectie uit zich eveneens door blaarvorming en kan aanleiding geven tot uierinfectie. Tijdens de ziekte vermindert de melkproductie, mede doordat de koeien de melk ophouden, omdat het melken zeer pijnlijk is. Vaak zien we het verlies van een of meer uierkwartieren.

c) Het klauwzeer met blaarvorming in de huid, heeft vaak tengevolge dat klauwaandoeningen optreden, die nog maandenlang kunnen blijven bestaan: klompklauwen en etterige klauwgewrichtsontstekingen.

De dieren lijden vaak zo erg dat ze blijvende gevolgen ervan overhouden, b.v. dampigheid (is een chronische longaandoening). Het haar van zulke dieren is niet glanzend en de haarwisseling heeft zeer vertraagd plaats. Bij ernstige aantasting, waarbij veel gifstof gevormd wordt, gaan de dieren na ogenschijnlijk herstel soms plotseling dood. Dit berust op een hartspierontsteking, die hartverlamming tengevolge heeft.

In zijn gevolgen is mond-en klauwzeer dus vaak nadelig. Het karakter van de ziekte is sterk wisselend. Soms is het verloop gunstig, soms is de ziekte zeer kwaadaardig. Verscheidene dieren blijven na genezing nog vaak sukkelen en zijn practisch niets meer waard. Een groot gedeelte geeft veel minder melk en komt zelfs droog te staan, terwijl ook velen een uierontsteking overhouden. Deze ziekte heeft dus wel een enorme economische betekenis.

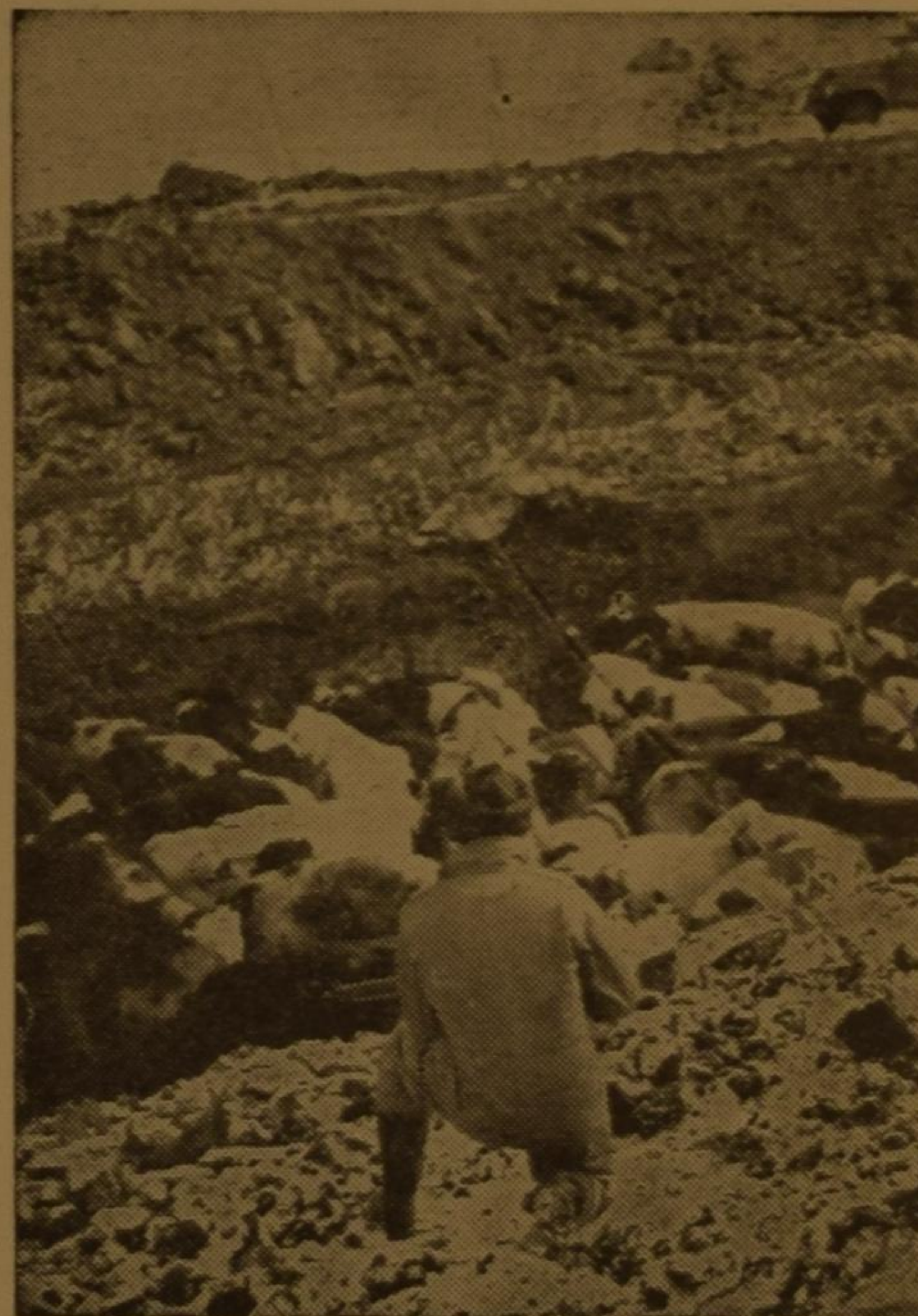
De epidemie verloopt in het begin soms goedaardig. Het karakter van de ziekte kan zich plotseling wijzigen, vooral wanneer de varkens gaan meelijden; de virulentie stijgt, „nevenziekten" treden meer en meer op en tonnen gouds gaan verloren. Bestrijding is dus in hoge mate gewenst, maar levert grote moeilijkheden op:

1) De ziekte is zeer besmettelijk,

2) De smetstof kan met de lucht worden overgebracht. Bij een zekere epidemie in Noord- en Zuid-Holland was er geen mond- en klauwzeer in Friesland. Bij een vochtige Z.W. storm was er drie dagen later in Friesland ook mond- en klauwzeer.

3) De verspreiding kan ook geschieden door honden, katten, ratten, muizen, vogels, veekopers, enz. De wijze van- en de kans op verspreiding is meestal absoluut onberekenbaar. Zo kan de verspreiding ook plaats hebben door nevenproducten der zuivelbereiding, melkbussen, koekkisten, meelzakken, veewagens, spoorwagens, stoomboten, in veestallen, op de markt, enz.

4) Tenslotte kan de ziekte nog worden overgebracht door smetstofdragers en vormt de geringe onvatbaarheid, welke na het doorzieken overblijft, eveneens een belangrijke factor. Er zijn wel koeien die meermalen in een jaar mond- en klauwzeer krijgen.

Grote massagraven werden gedolven waarin de be
doden van de dieren op zich nam, deed dat op een
den levend in het graf gedreven en daarna stuk vo

etroffen door Mond- en Klauwzeer

n de immigratie

n; en er wordt ook verteld, dat de epi- niet meer beperkt tot Zuid Saskatchewan, Ontario al hele veestapels zijn aangetast.

chten niet door feiten bevestigd worden met een behoorlijke dosis zout nemen. hier alleen, volledigheidshalve, om te uitbreken van Mond- en Klauwzeer in n algemeen beschouwd wordt als iets, van ernstig belang is. Terwijl de rol, die ant in de hele affaire speelde van speci- de immigratie.

mond- en klauwzeer in Friesland. Bij een vochtige Z.W. storm was er drie dagen later in Friesland ook mond- en klauwzeer.

3) De verspreiding kan ook geschieden door honden, katten, ratten, muizen, vogels, veekopers, enz. De wijze van- en de kans op verspreiding is meestal absoluut onberekenbaar. Zo kan de verspreiding ook plaats hebben door nevenproducten der zuivelbereiding, melkbussen, koekkisten, meelzakken, veewagens, spoorwagens, stoomboten, in veestallen, op de markt, enz.

4) Tenslotte kan de ziekte nog worden overgebracht door smetstofdragers en vormt de geringe onvatbaarheid, welke na het doorzieken overblijft, eveneens een belangrijke factor. Er zijn wel koeien die meermalen in een jaar mond- en klauwzeer krijgen.

De bestrijding is voor het bedrijf en voor de handel van grote betekenis. De handel in- en vooral de export van- vee, vlees, boter, kaas, stro en hooi wordt erdoor bedreigd.

Een moeilijk vraagstuk

De bestrijding kan langs twee wegen worden uitgevoerd:

a) Isolatie van de haard. Zo gauw mogelijk trachten uitbreiding te voorkomen.

b) Afmaken van alle zieke, van besmetting verdachte en besmette dieren.

Een goede isolatie is moeilijk uitvoerbaar. Vele maatregelen kunnen niet meer zijn dan papieren maatregelen, zoals b.v. vervoer na bekomen toestemming. Zekerheid dat geen besmet dier vervoerd wordt, ontbreekt ten enenmale. Buitendien is voor dit systeem de volle medewerking van alle veehouders absoluut nodig en daarmee is het uit de aard der zaak meestal treurig gesteld.

Wil men dan ook de ziekte met enige kans op succes bestrijden, dan is onverbiddelijk afmaken het beste, al is deze methode weinig elegant. Dit systeem is echter duur, want het kost zeer veel schadevergoedingen. Het is fataal voor de fokkers, want deze zien een goed doorgefokte veestapel, een arbeid van vele jaren, op eenmaal vernietigen. Verder heeft men ook hier een goede medewerking van alle veehouders nodig. Het vraagstuk van de bestrijding van monden klauwzeer is dan een der moeilijkste.

Men heeft in Nederland voor enige jaren een immuumserum tegen mond- en klauwzeer bereid. De resultaten hiermede verkregen lijken goed, zodat sommigen hopen de ziekte daarmede te kunnen uitroeien.

Grote massagraven werden gedolven waarin de besm ette dieren werden begraven. De R.C.M.P., die het doden van de dieren op zich nam, deed dat op een wijze die terecht protest uitlokte. De dieren worden levend in het graf gedreven en daarna stuk voor stuk doodgeschoten.

(C.P. photo in the Chatham Daily News)

Men zal tenslotte hebben uit te maken, wat meer schade aan nationaal vermogen veroorzaakt: de ziekte zelf of het bestrijdingssysteem. Naar berekening is de ziekte zelf echter schadelijker dan elk goed uitgevoerd bestrijdingssysteem. De directe en indirecte schade zijn veelal zo groot, dat bestrijding en dan door middel van afmaken, mij voorlopig alsnog het beste lijkt.

Deze foto toont een koe in Zuid-Saskatchewan, die aangetast is door mond- en klauwzeer. Het witte schuim aan de bek is een van de belangrijkste symptomen van de ziekte.

(C.P. photo in the Chatham Daily News)

Epidemie tijdig bedwongen?

Na het opnoemen van deze algemene feiten willen we eens even stilstaan bij de maatregelen die genomen zijn om uitbreiding te voorkomen en de mogelijk te verwachten gevolgen van het uitbreken van mond- en klauwzeer.

Direct na het bekend worden van het feit zijn maatregelen genomen om te voorkomen dat vee uit de besmette streek (plus minus 25 mijl rondom Regina) naar andere streken van Canada wordt vervoerd.

Daarnaast is men begonnen met het afmaken en begraven van ongeveer 1100 stuks vee, 200 varkens en 150 schapen. De dieren werden doodgeschoten door de Royal Canadian Mounted Police en in grote massagraven gedeponeerd, bedekt met ongebluste kalk en aarde. Verscheiden farmers, nog maar nauwelijks de catastrophale gevolgen van de droogte (1930—1936) in deze jaren te boven gekomen, zagen zich in een slag van hun gehele veestapel beroofd. Voor het delven van de massagraven moest eerst de sneeuw worden verwijderd door bulldozers, terwijl daarna grote vuren aangelegd moesten worden om de grond te ontdooien voor er gegraven kon worden. Maar door het doodschieten van al deze dieren, hoe triest ook voor de eigenaars, bestaat er o.i. een kans dat men de ziekte de kop heeft ingedrukt, als er tenminste in de komende weken geen „oude" gevallen worden aangetroffen. Wij moeten tenslotte niet vergeten, dat men deze ziekte hier nooit heeft meegemaakt, zodat er heel goed hier of daar lichte gevallen aanwezig zijn, zonder dat deze als mond- en klauwzeer worden onderkend. Aan de andere kant echter zullen alle boeren in Canada en Noord Amerika na het horen van de feiten hun dieren heus wel eens goed bekijken en in twijfelgevallen wel een veearts raadplegen. Het is overigens helemaal niet uitgesloten dat na het uitbreken van de ziekte in Zuid Saskatchewan besmette dieren naar andere delen van het land zijn gebracht, juist omdat het drie maanden duurde voor men de ziekte als mond- en klauwzeer onderkende. Terwijl wij dit schrijven moeten we dus nog even afwachten. Vele ossen komen er iedere herfst van het Westen naar het Oosten om daar afgemest te worden. Een legertje van inspecteurs is er op uitgestuurd om die dieren op te sporen, maar tot nog toe heeft men geen gevallen van mond- en klauwzeer ontdekt. Het is een gelukkige omstandigheid dat de ziekte in de winter is uitgebroken; een paar maanden vroeger en het besmettingsgevaar zou veel groter geweest zijn.

De rol van Willi Bruntje

Een min of meer dramatische rol in de hele affaire werd gespeeld door de Duitse immigrant Willi Bruntje. Deze jongeman is in November uit Duitsland in Saskatchewan aangekomen en heeft ongeveer een uur vertoefd op de farm, waar de ziekte het eerst geconstateerd werd. Het schijnt vast te staan, dat Willi Bruntje in Duitland werkte op een boerderij, waar ook monden klauwzeer heerste. De eerste gedachte was dus dat Willi de ziekte had overgebracht. Maar toen vast stond dat de ziekte werkelijk mond- en klauwzeer was, was Willi geblazen; hij was in geen velden of wegen meer te vinden en de politie heeft danig jacht op hem gemaakt. Er werd zelfs openlijk het vermoeden uitgesproken, dat Willi een handlanger was van de Russen en dat hij expres met het doel om mond- en klauwzeer in Canada te verwekken hierheen gestuurd was.

Maar Willi koos tenslotte eieren voor zijn geld en meldde zich vrijwillig aan om zich aan een onderzoek te onderwerpen. Terwijl we dit schrijven zijn de resultaten van dit onderzoek nog niet bekend. Maar Willi heeft de bewuste boerderij waar op 26 November de ziekte ontdekt werd al in het begin van November verlaten. Met andere woorden, er bestaat een goede kans, dat op zijn kleren inderdaad het mond- en klauwzeervirus gevonden wordt. Maar dan kan hij dat virus evengoed op de farm in Zuid Saskatchewan hebben opgelopen als op de boerderij in Duitsland. Als er dus een virus op zijn kleren gevonden wordt bewijst dat niets. Vermoedelijk is al deze drukte alleen gemaakt om eventuele andere haarden op te sporen. De autoriteiten zijn inmiddels al terug gekomen op het vermoeden, dat Willi de overbrenger van de ziekte was. In Mexico heerst momenteel ook mond- en klauwzeer en het ligt meer voor de hand, dat daar de oorsprong gezocht moet worden.

(Vervolg pag. 12)

Een slechte dienst

Al met al heeft men de immigratie in Canada een slechte dienst bewezen met de verhalen over Willi Bruntje. Er bestaat een goede kans dat veehouders afgeschrikt worden door het voorgevallene en liever geen immigranten op hun bedrijf laten werken. Een en ander heeft de Minister van Immigratie genoodzaakt tot het afleggen van een verklaring, waarin hij zeide, dat Canada geen immigranten-boeren meer toelaat uit streken in Europa waar mond- en klauwzeer heerst. Deze bepaling zal, naar wij hopen, geen al te ingrijpende gevolgen hebben, maar kan toch hier en daar licht tot stagnatie van allerlei plannen leiden. Intussen, de Nederlandse regering heeft middels haar ambassadeur, bij de regering van Canada geprotesteerd tegen de publicatie van een brief van een Hollandse immigrant in een Canadese krant waarin beweerd werd dat er in Nederland mond- en klauwzeer heerst.

De couranten vragen waarom toch niet al de kleren van de boerenemigranten ontsmet worden voor ze voet aan wal zetten in Canada. Dat brengt ons bij een nader punt. Mond- en klauwzeer wordt veroorzaakt door een virus. En een virus is een al of niet levende smetstof. De geleerden weten vandaag de dag nog niet of een virus dood is of levend. Brengt men b.v. heel weinig mond- en klauwzeer-virus in een koe, dan kan men na enige tijd uit die koe een veel grotere hoeveelheid virus halen, met andere woorden het heeft zich vermeerderd; dat doet denken dat een virus leeft. Aan de andere kant kan men virus met allerlei scheikundige stoffen bewerken en b.v. dagenlang laten koken, ze tenslotte in kristalvorm brengen en toch als men zo'n kristalletje daarna in een koe brengt vermeerdert het zich. Alle levende wezens zouden dergelijke ingrijpende scheien natuurkundige bewerkingen al lang met de dood hebben moeten bekopen. U ziet in sommige opzichten lijkt een virus dood te zijn, in andere levend. Het is niet helemaal onmogelijk dat er een stof is die als ontsmettingsstof voor virus kan dienen, maar de kans is uiterst gering. Canada ontsmet, dat is een goed ding, kwaad kan het tenminste niet, maar garandeert niet dat de eventueel aanwezige virus onactief is gemaakt, dat mogen we niet vergeten.

Economische aspecten

Welke verdere economische gevolgen het constateren van de ziekte hier zal hebben is moeilijk te zeggen. Het vervoer van alle dieren van Canada naar Amerika is onmiddellijk stop gezet; ook de meeste Can. provincies laten alleen maar dierentransport meer in hun eigen gebied toe.

Een groot gedeelte van de in Canada gemeste ossen gaat gewoonlijk naar Amerika voor consumptie; deze uitvoer is gewoonlijk het grootst in het eerste half jaar. Canada zal dus weldra met een overschot aan gemest vee zitten, met als gevolg dat de vleesprijzen vermoedelijk sterk gaan dalen. Maar Canada is uitgestrekt en in tamelijk zelfstandige provincies verdeeld.

Het meeste mestvee komt van het Westen. Krijgt men dus het geval dat iedere provincie invoer van vee van uit een andere provincie weigert, dan is het heel goed mogelijk dat de prijzen in het Westen erg gaan dalen en in het Oosten niet veel, of zelfs plaatselijk normaal blijven. Zoals het zich momenteel laat aanzien lijkt het er op dat vele Canadese boeren tijdelijk hun evenwicht verloren hebben. In Ontario waren op boeldagen de varkens en koeien stukken goedkoper, op de markten daalden de prijzen van 2—5 dollar per 100 pond in slechts enkele dagen. Aan de andere kant was de aanvoer op sommige markten uiterst gering geworden; als dit zo enige tijd doorgaat komt er plaatselijk vleesschaarste met als gevolg hoge prijzen. Dan zal de aanvoer vermoedelijk wel weer te groot worden, dus een sterke prijsdaling. In het algemeen is het te hopen dat allen rustig doorgaan met het voeren en afleveren net als ze het van plan waren te doen, anders krijgen we te grote prijsschommelingen wat uiteindelijk voor de boeren, en voor de consumenten, nadelig is.

Al met al staat al wel vast dat er niet alleen grote verliezen geleden zullen worden door de boeren in de besmette gebieden, maar dat de verliezen veroorzaakt door grenssluitingen voor vee en andere landbouwproducten in totaal nog veel groter zullen zijn. De rechtstreeks getroffen boeren en vele veehandelaren zullen echter de grootste persoonlijke verliezen lijden.

Paul De Koekkoek:

Van het Kerkelijk erf

Wedergeboorte en bekering van ondergeschikt belang?

Het doet ons goed dat broeders die menen, dat, ofschoon veel van ons schrijven inzake eenheid van Gereformeerden in Canada prijzenswaardig is, het in sommige punten niet losloopt, in persoonlijke correspondentie dit uitspreken. Dit geeft ons de gelegenheid tot samenspreking, niet alleen privaat, maar ook publiek in ons blad.

Is dat het standpunt van „Het Kerkelijk Erf?"

Menen wij dat wedergeboorte en bekering ondergeschikt zijn? Natuurlijk niet. Wat ook ondergeschikt is, dat niet. Hoe zou dat ook kunnen wezen als de Schrift het verbondskind aanzegt: Zonder wedergeboorte kunt ge het koninkrijk Gods niet zien; en: Bekeert U afkerige kinderen! Daarover zijn gereformeerden van allerlei kleur het wel eens naar ik meen. Ten onzent tenminste wel. Komt men, echter, aan het argumenteren en formuleren betreffende b.v. de geestelijke staat van jonge verbondskinderen, dan komt verschil van opinie, misverstand en misrepresentatie. Sterft eigen kind van de disputanten, dan valt veel verschil weg, doch blijft het leven, dan zeggen zij die iets durven zeggen het zeker niet goed; die het anders zeggen ook niet, en die niets zeggen zijn er het beste aan toe, ze zijn tenminste schotvrij. Essentieel is men het wel eens, maar gradueel (vooral als men zich duidelijk uitspreekt) niet. Eindeloze debatten over dit gradueel verschil mag sommige kerkmensen tevreden stellen, maar gereformeerden zijn er onverantwoordelijk door uiteen gejaagd. En daarvan zoeken we verlossing.

Komt de noodzakelijkheid van wedergeboorte en bekering uit in de prediking in de Chr. Reformed Church?

Een correspondent meent van niet. Zijn waarneming is dat van de tien predikers die hij hoorde er van zeker wel acht geen waarschuwend woord werd vernomen en hij vraagt: waarom is dat?

Ja, waarom? Ik weet niet dat dit zo is, en als dat zo is, dan weet ik niet waarom. Mijn eigen praktijk is anders. Ook heb ik geen herinnering van andere predikers die de noodzakelijkheid der wedergeboorte en de eis der bekering niet laten uitkomen, direct of indirect. Ook weet ik van niemand die het standpunt inneemt dat we in de gemeente, onder sommige omstandigheden, niet alleen **anderen**, naar het oordeel der der liefde, als wedergeboren mogen beschouschouwen, maar dat ook **ieder** verbondskind dit van **zichzelf**, zonder zelfonderzoek mag aannemen, en dat daarom vermaning overbodig zou zijn. De vermaning is, naar mijn beste weten, een zeer wezenlijk punt in onze prediking. We weten maar al te wel, dat er onder de kinderen der gelovigen Ezaus zowel als Jacobs zijn. Zou er in dezen in de prediking der onzen hiermede niet gerekend worden, dan beschouw ik die prediking onvolledig en een besliste veandering aan de orde.

Natuurlijk, we geven grif toe dat er in onze prediking zwakke plekken kunnen wezen. Ook wat de z.g. toepassing aangaat. Studenten, van wie een correspondent schrijft, zijn soms blij wanneer ze een tekst exegetisch zuiver en objectief kunnen weergeven. Dat ze zich niet ver wagen in het terrein van de bevinding, de toepassing der waarheid door de Geest, laat zich bij beginners wel verklaren. Doch daarmede is de noodzakelijkheid daarvan nog niet ontkend.

Er kan ook een betrekkelijke eenzijdigheid bij immigrantenpredikanten zijn of verdacht worden. Ze worden zendelingen genoemd, maar ze weten door gaans met immigranten-Christenen te doen te hebben, die zeker niet als Nederlandse heidenen willen beschouwd worden. Gelovende dat ze in de immigranten de broederen ontmoeten, kan dit door de predikers zo naar voren gebracht worden, dat die broederen vragen: Meent U dat er bij ons geen „mensen zijn die de bekering nog moeten beleven? Onbedoeld kan tijdelijk het evenwicht in de prediking verstoord worden en, natuurlijk, ook het evenwicht in het luisteren van hen die zich zetten juist dit of dat element in de preek te vinden.

Tenslotte: Niet een kerk is van eenzijdigheid geheel vrij, noch hier, noch in Nederland. Maar toch menen we dat in de Chr. Reformed Church, en dat vooral in Canada, vanwege theologische ontwikkeling en door samengroeien van gereformeerden van tenminste drie kerken in Nederland, een opmerkelijk evenwicht hebben bereikt. Zal dat hier in Canada bewaard en verbeterd worden, dan zal dit ook bevorderd worden door het komen en blijven van Nederlandse Chr. Gereformeerden in onze kerken van wie we bezorgde brieven ontvingen in de laatste tijd. Gaat men weer splitsen dan ontneemt men elkander wat men tesamen nodig heeft. En dat bevordert de eenzijdigheid en de verwijderingsgeest waarvan we zo nodig verlost moeten worden.

Ons eerste jaar in Canada

HOOFDSTUK XIV

Al een paar weken was het nu zo, dat er volop mushrooms te snijden waren, maar geen een van de Hollandse jongens liet zich 's Zondags meer zien in de donkere schuren. Zo af en toe probeerde Scottie het nog wel eens, maar steeds luidde het eenparige antwoord: „Neen!"

's Zaterdagsmiddags bleven er altijd heel wat mushrooms staan, die best gesneden konden worden en bovendien, het gebeurde ook vaak genoeg, dat een paar Japannezen op Zondag een truck moesten repareren, wat helemaal niet noodzakelijk was. De jongens vonden het in de week al geen grapje, dat mushroom snijden in die donkere schuren, maar onder reze omstandigheden verpoften ze 't op Zondag helemaal.

Maar van de andere kant, de Japannezen keken nu al scheef, omdat zij wel moesten werken op Zondag en die Hollanders niet. Wat moest dat worden als straks de oogst op z'n drukst werd, als er zoveel mushrooms waren, dat de Japannezen het 's Zondags niet af kunnen en er een partij moet blijven staan tot Maandag om dan nog slechts als tweede soort verkocht te kunnen worden? Lloyd Leaver liep nu zelf ook al 's Zondagsmorgens met zijn werkpakje aan; hij was druk in de weer met afwegen en inpakken. Dat die Hollanders daar in hun Zondagse kleren over het erf liepen of naar de kerk gingen was hem ongetwijfeld een doorn in het oog.

Lloyd Leaver liet het er zo niet bij zitten; hij zou die Hollandse stijfkoppen wel krijgen. Wat drommel, hij ging toch op z'n tijd zelf ook naar de kerk! Die Hollanders moesten maar eens bedenken, dat ze nu in Canada zijn; ze moesten die gedachten van 's Zondags niet werken maar eens uit hun hoofd zetten.

Het loopt al aardig naar de winter; en als ik ze voor de keus stel werken of de laan uit, dan zullen ze wel wat inbinden", zo denkt de baas.

Op zekere avond komen er dan ook een paar heren van de immigratie; zonder overleg gaat het natuurlijk niet. De Hollanders zijn gebonden aan een contract, maar ook de baas heeft zijn verplichtingen.

Stuk voor stuk moeten de jongens binnen komen. Zij hadden dit natuurlijk verwacht en er samen over gepraat wat ze doen zouden als het zover was. Ernstig wordt hun voorgehouden, dat er om deze tijd van het jaar geen werk meer te vinden is in de land- of tuinbouw. Nee, dat beseffen ze zelf ook wel; ze zullen heel wat moeilijkheden moeten riskeren, hoeveel, dat weten ze zelf nog niet. Maar toch staat hun besluit vast; het is nu 2 November en er is gezegd, dat het ontslag over een maand ingaat, op 2 Dec. zullen ze dus gaan vertrekken.

En daar staat Lloyd Leaver dan toch nog wel even raar van te kijken; tien man ineens weg, dat valt niet mee om daar zo gauw goede plaatsvervangers voor te krijgen. Maar hij wil immers niet anders?

Nee, de baas wil niet anders, want met het verstrijken van de maand heeft hij nog gelegenheid genoeg om op zijn standpunt terug te komen, maar hij doet net of er niets aan de hand is. En intussen moeten de jongens zien, dat ze een heenkomen vinden. Bert, Dick en Henk willen gaan hout hakken in de bossen van Noord Ontario, Erik en Harry willen liever proberen werk te vinden in een bloemenkwekerij of zo iets; John weet nog niet precies wat hij wil, maar Bill en Jos denken ook wel aan het boswerk te kunnen wennen. En zo komt het dat men van nu af aan wel eens een mestauto van Lloyd Leaver bij een houtopslagplaats ziet stoppen. Dat levert hun weinig op natuurlijk, want de meeste hout-ondernemingen blijken hun kantoren in het Noorden te hebben. En daarom gaan ze nu eerst maar eens op het arbeidsbureau kijken. Bill en Bert staan in de rij voor het loket, maar Bill verschiet zijn kruit in een keer, want hij vertelt, dat hij nog maar een half jaar in Canada is en het arbeidsbureau mag alleen immigranten helpen, die al langer dan een jaar in Canada zijn. Bert vraagt daarom meteen maar waar hij wezen moet voor de afdeling boswerk. Daar gaat het beter. Bert weet tenminste op een handige manier het adres van een grote onderneming los te krijgen, die arbeiders nodig heeft. Maar toch moeten de jongens nog een keer terug komen, want ze hebben helemaal geen papieren bij zich. Nu zijn het Bert en Henk en ze vertellen dat ze naar Fort William willen, naar de bossen. Maar al moeten ze nu blijkbaar ergens anders heen, het komt toch voor elkaar. Er wordt hun uitgelegd hoe ze reizen moeten en als ze weer op straat zijn hebben ze de bewijzen in de zak dat ze aangenomen zijn en ze hebben dus niets meer te doen dan naar het Noorden te rijden. De volgende dag gaan Bill, Jos, Dick, John, Leo en Anton er ook op af en ook zij komen met de papieren thuis.

Op een donkere avond, een paar dagen later rijdt Bert met Erik en Harry naar Brampton, waar ze eens een Hollander hadden ontdekt, die daar op een reusachtige bloemenkwekerij werkte. De eigenaar van die kwekerij had hen toen direct in dienst willen nemen en dus is het wel de moeite waard om daar nog eens te gaan kijken. En ook dat komt voor elkaar, zodat de jongens met een gerust hart weer op huis aan kunnen rijden. Maar natuurlijk niet voor dat ze nog even een bezoek hebben gebracht bij die Hollander, die ook kunstschilder is. En dat is te zien ook, want zijn woning (die slechts een kamer groot is) is versierd met prachtige schilderijen. Het lijkt wel een villa, dat kamertje met al die schilderijen aan de wand. De terugweg levert echter pech op. Het licht van Bert z'n auto wordt hoe langer hoe bleker en op het laatst rijden ze in het pikkedonker. Wat er aan de hand is kunnen ze niet uitvissen, want ze hebben ook geen zaklantaarn bij zich. Maar omdat ze toch naar huis moeten besluiten ze maar heel langzaam door te rijden. Met veel moeite probeert Bert zo dicht mogelijk langs de berm te rijden. En als er een tegenligger aan komt stopt hij helemaal; dan komt de botsing tenminste niet zo heel hard aan weet je.

Gelukkig kunnen ze het euvel bij een verlichte benzinepomp herstellen; het was een los draadje.

VOOR DE VROUWEN

Hoe lang nog?

Verlangt U ook zo naar de lente? Naar warme, zonnige dagen en een tuin vol bloemen, naar verse spinazie en naar een schaal vol geurige aardbeien? We tellen de dagen en het gaat gelukkig opschieten met de winter. Als we over de hemel peinzen en over de nieuwe aarde is dat moeilijk voor te stellen met kou en sneeuw. Zou het daarom komen dat in ons aller hart een grote blijdschap komt als we de eerste trekvogels weer voorbij zien gaan en de lucht zo wazig blauw wordt en er iets van prikkeling in ons bloed komt? We leven allen op die nieuwe aarde aan en eens zullen we de grootste blijdschap kennen. We leven dan zonder verdriet en rouw in een plaats waar geen nacht is.

Als je buiten woont is het vaak gemakkelijker in de gang der tijden iets van de eeuwigheid te herkennen.

Dat de dingen van alle dag ons niet weerhouden ons oog op de nieuwe aarde te richten! Het houdt ons in het goede spoor wat onze verlangens betreft. Is ons verlangen naar de nieuwe aarde even groot als naar de komende lente?

Mrs. G. H.

Vlekken

Het gebeurt in alle gezinnen dat er vlekken in de kleren komen, vooral als er kinderen zijn, en het is soms moeilijk ze er uit te krijgen. Als U weet waardoor de vlek is veroorzaakt is het meestal mogelijk om het er uit te krijgen. Hierbij enige middelen voor yerschillende vlekken.

Bloed: (a) wasecht, koud water, was tot de vlek bijna uitgewist is; dan met warm water en zeep; (b) wasecht, koud water en zout, verder als in a; (c) wasecht, zout warm water en stijfsel, als materiaal zwaar is, doe op de vlek een dik papje van stijfsel en water. Laat drogen, dan afborstelen.

Candy: wasecht, koud water, was vlek flink in koud water.

Chocolade: (a) wasecht; heet water en zeep, grondig wassen; (b) zijde, wol, koud water en borax, bedek vlek met borax; was in koud water; (c) fijne stof, warm water, met warm water afsponsen.

Koffie: (a) wasecht, heet water, zeep, grondig wassen; (b) wasecht, kokend water, als de vlek moeilijk te verwijderen is leg het dan over een schotel en giet met een harde stroom het kokend water er door. (c) zijde wol, borax, koud water, verder als onder chocolade.

Ei: wasecht, koud water, in koud water laten staan en dan met warm water en zeep wassen.

Fruit, bessen; (a) wasecht, kokend water, verder als voor koffie; (b) wasecht, warm water, verder als boven; (c) zijde, wol, borax, bedek met borax, was met warm water; (d) wit katoen, citroen (lemon), citroen sap op vlek; linnen, idem, verder als vor koffie; (e) wit katoen, Javel water, voor moeilijke vlekken.

Lijm (glue): enig soort, azijn, met azijn afsponsen of er een poosje in laten staan.

Gras: (a) wasecht, koud water, wassen tot de vlek er uit is; (b) wasecht, heet water, zeep, zoals in gewoon wassen; (c) niet wasecht, wood alcohol, afsponsen met alcohol; (d) wasecht, kerosene (peterolie) de kerosene op de vlek doen, met warm water en zeep wassen; (e) wasecht, zure melk, in zure melk laten staan, in warm water wassen.

Kauwgom: niet wasecht, gasoline, vlek in de gasoline doen, of met zacht doekje afsponsen; (b) wasecht, lard (varkensreuzel) de reuzel goed inwrijven, dan met warm water wassen.

IETS OVER VLEES

Het duurste voedsel van ons dagelijks menu wordt vaak met de minste zorg bereid, met het resultaat dat de vleesdis het minst aantrekkelijk op tafel komt en het vlees slecht verteerbaar is. Als het in het koken of bakken uitgedroogd is en harde korsten heeft doet de maag er veel langer over om het te verteren want het vlees kan niet goed gekauwd worden en de grotere stukken worden niet zo spoedig bewerkt door de „gastric juice". Daarom is het van groot belang dat het vlees waar wij zo duur voor moeten betalen, ook onze grootste aandacht moet hebben in het bereiden.

Er zijn verschillende methoden om vlees te bereiden, zoals alle huismoeders wel weten. De meest gewone is het koken. De deskundigen hebben ontdekt dat voor de taaiere stukken dit de beste is, mits men zekere regels in acht neemt. Eerst het vlees aan alle kanten bruin laten worden in een weinigje vet; dan in heel weinig water zacht laten koken met een deksel dicht op de pan, er meer water bijvoegen zo nodig.

Het vlees moet niet braden want daardoor komen er harde korsten aan. Deze methode noemt men in het Engels: Braising.

Heel vaak wordt het vlees in de oven gebraden (roasted). De nieuwste methode is als volgt: leg het vlees in een ondiepe pan op een treeft met de vette kant boven, zonder water. Als er niet veel vet aan het vlees zit leg er dan reepjes spek of suet (niervet) op die het bedruipen. Een lage temperatuur (300—325) is nodig opdat het vlees niet te bruin en te korstig wordt voordat het doorgekookt is. Dus, geen water, geen deksel, lage temperatuur. Voor varkensvlees (pork) kan de temperatuur een ietsje hoger, tot 350. Een goede „roast" moet gemakkelijk gesneden kunnen worden, niet te donkerbruin en het vet niet uitgebraden. U moet zowat 30 minuten per pond rekenen voor het bakken of braden in de oven.

NIEUW-VADERLANDSE GESCHIEDENIS

Loyalists vestigen zich in Canada

ECONOMISCHE EN POLITIEKE ONTWIKKELING

JOHN VRIESINGA

geschiedenis van ons nieuwe vaderland. Niet alleen werd door hun komst de be-geschiedenis van ons nieuwe vaderland. Niet alleen werd dor hun komst de bevolking van ons land in enkele maanden heel wat groter (er kwamen er tussen de 30 en 40 duizend), maar ook, en vooral, het karakter van deze mensen, dat sprak uit hun trouw aan Engeland en hun bereidwilligheid om hun bezittingen aan die trouw op te offeren in ruil voor ontbering en armoede, is een waardevol element in de geschiedenis van het Canadese volk geworden. Terwijl tenslotte hun komst de stoot heeft gegeven tot de politieke en culturele vormgeving van ons nieuwe vaderland.

Ontbering en verwarring

De meeste Loyalists verlieten de oude Engelse kolonies via New York, toen dat nog in Engelse handen was en zetten per zeilschip koers naar Halifax. Het was een enorme volksverhuizing, die, onvermijdelijk, met grote verwarring en dikwijls ontzettende ontbering gepaard ging. Er waren ongeveer 27.000, vrouwen en kinderen inbegrepen en zij kwamen laat in de herfst, met de winter vlak voor de deur, in Halifax aan. Uit het dagboek van een vrouw, die de tocht meemaakte lezen we: „Het is het ruwste land dat ik ooit gezien heb, wij hebben allemaal bevel gekregen om morgen aan land te gaan en er is geen enkele schuilplaats om dekking te zoeken".

Uit dit zinnetje spreekt de vertwijfeling waaraan duizenden mannen en vrouwen ten prooi zijn geweest toen zij voor anker gingen. De weinige bewoners van Nova Scotia en de regering van Engeland boden hulp zoveel ze konden, maar het was ondoenlijk om al die duizenden in enkele maanden tijds een dak boven het hoofd te geven. De verwarring, het lijden en de ontberingen van al deze mensen moet dan ook onbeschrijfelijk zijn geweest in de eerste maanden na hun aankomst. Maar hun houding temidden van al deze moeilijkheden en de manier waarop zij er zich doorgeslagen hebben kan beschouwd worden als een klassiek voorbeeld van ware pioniersgeest.

Ongeveer 10.000 Loyalists trokken naar het Zuidwesten van Nova Scotia, waar zij een geschikte streek voor het vestigen van een nederzetting meenden te hebben gevonden. Zij stichtten daar de havenstad Shellburne; er wordt verteld dat een van hen aan een bewoner van die streek vroeg waarom hij zich hier gevestigd had. De man antwoordde toen: „Armoede bracht mij hier en armoede hield mij hier". Een weinig hoopgevend antwoord dus, dat ook al spoedig door de feiten werd bevestigd. Toen de Loyalists voldoende bomen hadden gekapt om met de landbouw te beginnen bleek de grond te arm om een bevolking te onderhouden. En een paar jaar later was Shellburne dan ook weer zo goed als verlaten. De Loyalists trokken nu over de Bay of Fundy naar de Saint John River en vestigden zich in kleine nederzettingen langs de loop van die rivier. Opnieuw traden zij de ontberingen van de wildernis met bewonderenswaardige moed en doorzettingsvermogen tegemoet. In het dagboek van de zo juist genoemde immigrantenvrouw lezen we nu: „De volgende morgen ontdekten we een vloot van Indiaanse kano's die langzaam naar ons toe roeiden. Er ontstond hevige consternatie vooral onder de vrouwen.

Voor de Indianen ons echter op geweersafstand genaderd waren riep een van hen, die Engels sprak: „Wij zijn broeders". Het waren Indianen van de Micmac stam; zij bleken zeer vriendelijke mensen te zijn en zij hielpen ons met 'n overvloed van vlees".

Twee nieuwe provincies

De Engelse regering deed wat zij kon; zij zond gereedschappen, bouwmaterialen, voedsel, kleding en een bedrag van $30.000.000 om de arme immigranten te helpen. Zo ontstonden er in korte tijd geheel nieuwe dorpen met een geheel nieuwe bevolking. De bevolking van New Brunswick was weliswaar reeds Engels, nadat in 1755 de Fransen er weg gevoerd waren, maar met een dusdanige toename van het Engels element deden zich al spoedig nieuwe moeilijkheden voor. Tot nu toe vormden Nova Scotia en New Brunswick een provincie, die in Halifax haar hoofdstad had. Deze toestand bevredigde de nieuwe immigranten met hun sterk besef van Engelse burgerrechten, allerminst. Zij eisten stemrecht en vertegenwoordiging in de regering. In 1784 werd daarom besloten het gebied in twee afzonderlijke provincies te splitsen. New Brunswick werd een afzonderlijke provincie met als hoofdstad Fredericton, terwijl Nova Scotia ook een afzonderlijke provincie werd welks hoofdstad natuurlijk Halifax bleef.

In Ontario gebeurde hetzelfde als in de zee-provincies. De Loyalists kwamen hier naar toe door de St. Lawrence River over te steken of via de Niagara Falls en Detroit. Het waren er echter slechts 7000 die langs deze wegen Canada binnen kwamen. Ook hier deed de Engelse regering wat in haar vermogen lag, maar niettemin moesten deze immigranten een lange lijdensweg afleggen. Hun afkomst en hun idee-en stonden aansluiting bij reeds gevestigde Franse nederzettingen in Ontario in de weg. Daarom trokken zij in georganiseerde marsen de barre wildernis der bossen in om zichzelf een nieuwe woonplaats te zoeken. Telkens bleef ergens een groepje mensen achter om op een bepaald punt de strijd met de wildernis te beginnen. Men plaatste zoveel mogelijk die groepen in elkaars nabijheid die geacht werden goed met elkaar overweg te kunnen. De Loyalists van Hollandse afkomst kwamen daarbij terecht in de buurt van Kingston en de Bay of Quinte.

Hongersnood

De Loyalists in Ontario hebben nog grotere moeilijkheden moeten doorworstelen als hun lotgenoten in de zee-provincies. Vooral in het jaar 1787 toen zij, tengevolge van het mislukken van de oogst, geteisterd werden door hongersnood. Er zijn talloze verhalen in omloop over de ontberingen die zij toen hebben moeten lijden. „In de buurt van Picton", zo luidt een verhaal, „werd een soepbot door alle buurtbewoners na elkaar telkens weer opnieuw uitgekookt om toch maar een beetje voedsel te krijgen". Een brief uit het Niagara-district vertelt „De kinderen juichten van vreugde als zij een musje gevangen hadden, waarvan dan een hele grote pot bouillon gekookt werd".

Niettemin, de pioniers hebben de zwarigheden getrotseerd en zijn ze te boven gekomen. Hun komst was het begin van de ontwikkeling van Ontario.

Toen zij de eerste moeilijkheden te boven waren deed zich hier hetzelfde voor als in Nova Scotia en New Brunswick. Aanvankelijk vormden ook Quebec en Ontario samen een provincie. Er waren mensen die zeiden, dat dit zo moest blijven, dat de ververschillen van afkomst voor eens en voor goed uitgewist moesten worden. Maar de Engelsen wilden zich niet aanpassen bij het Franse regeringssysteem en de Fransen wilden geen afstand doen van de voorrechten die de acte van Quebec (1784) hen had bezorgd. De toenmalig minister-president van Engeland William Pitt zei daarom, dat de samenvoeging van Engelsen en Fransen onder een regering stellig tot moeilijkheden moest leiden. Toen werd ook hier besloten om het gebied in twee provincies te verdelen. Quebec werd genoemd Lower Canada en Ontario Upper Canada en elke provincie kreeg zijn eigen regeringsvorm.

De komst van de Loyalists, stuk voor stuk echte pioniers, heeft zodoende de ontwikkeling van het land zeer versneld.

DE STEM VAN **Alberta**

A. de Jager

Van de stad en van het land

Alberta is een landbouwprovincie. De immigrant, die niet in Edmonton of Calgary komt te wonen, kan er vrij zeker van zijn, dat hij op een farm terecht komt, en wanneer hij in Holland nog niet bekend was met de landbouw, dan laat hij in de eerste tijd heel wat zweetdruppels vallen op de vruchtbare bodem van Alberta. Om zich hier om te schakelen van de kantoorkruk naar de spade, van de vulpen naar het bietenhakmes vereist een energie, die vele stedelingen-immigranten niet kunnen opbrengen. En dan komen de mislukkingen.

Wanneer men spreekt over het „probleem van de stad", dan heeft men doorgaans het oog op de zedelijke gevaren, die een grote stad meebrengt voor jong en oud. Maar wanneer we het hier hebben over het „probleem van de stad", dan wordt daarmee bedoeld het probleem dat de stedelingen op de farms van Alberta vormen. Dat hier inderdaad van een probleem sprake is, moge ge-illustreerd worden met een heel gewoon en ongezocht voorbeeld. Daartoe stel ik u voor aan de familie Kordaat uit Haarlem. Mr. Kordaat senior was in het Hollandse Haarlem manufacturier; zijn huwelijk werd gezegend met elf gezonde kinderen; twee dochters hielpen vader in de winkel; de derde dochter was stenotypiste; twee zoons hadden goede kantoorbetrekkingen dank zij hun onvolprezen H.B.S.-diploma's; een andere zoon was in het bezit van U.L.O.-diploma en textielbrevet, terwijl het overige kroost op grond van hun jeugdige leeftijd nog niet in de gelegenheid waren geweest, om zich te sieren met schooldiploma's. Door een betreurenswaardig misverstand zijn deze stedelingen in het bietendistrict van Zuid-Alberta terecht gekomen, waar zij aanvankelijk met jaloersheid werden beschouwd, wijl het zeer winstgevend is, wanneer een gezin over veel werkkrachten beschikt, vooral „in de bieten".

De Kordaat-familie werd ondergebracht in een bescheiden bietwerkerswoning met vrij uitzicht op de prairie-vlakten. Reeds na enige dagen vertrouwde Mevrouw Kordaat (als u haar eens tegenkomt, zegt u dan vooral „Mevrouw" tegen haar, want iedere vrouw wordt hier maar Mrs. genoemd, en deze Canadese titel vindt mevrouw Kordaat gewoonweg een insinuatie!) haar predikant toe, dat zij wegkwijnde in dit arbeidershuisje temidden van de prairie-stilte, hoewel haar blozend uiterlijk haar woorden loochenstrafte. Voorts moest de argeloze predikant horen, dat binnen korte tijd in den huize Kordaat een familiedrama te gebeuren stond, omdat de drie oudste dochters mitsgaders twee gediplomeerde zoons eveneens aan het wegkwijnen waren „in die dooie bieten". Alleen vader Kordaat betoonde nog enige geestdrift, door zijn gezin er op te wijzen „dat ze er eerst eventjes doorheen moesten, want later zou het wel meevallen", waarop een der dochters zich genoopt zag, de mededeling te doen, „dat Pa wel mooi praatte, maar intussen bezig was, zichzelf op te eten van de zenuwen".

Daarna heeft de predikant nog enige woorden van troost en bemoediging gesproken, en ook enige harde woorden; toen heeft Mrs. Kordaat (excuse me: Mevrouw Kordaat) veel tranen gestort, en achteraf hebben de dochters de mare verspreid, „dat de domine er niets van begreep".

Om kort te gaan, de Kordaten zijn er niet „eventjes dooreengekomen", maar ze zijn schielijk gevloden naar een grote stad. In die stad kwam bovengenoemd predikant preken, en de Kordaten te spreken. Ze hebben nu een „menswaardig bestaan", alleen de dochters klagen nog, omdat ze werkzaam zijn in Canadese huishoudingen: „In Holland waren we het zo goed gewend, en nu zijn we dienstmeisjes". Door ervaring wijs geworden, heeft de prediker hen toen beklaagd, waarop de dames Kordaat om strijd beweerden: „De domine begrijpt ons helemaal". En misschien is dat ook wel zo.

Dit familie-drama hebben we even opgevoerd, om iets te laten zien van het „stadsprobleem" op het platteland van Alberta.

De Hollandse stadsmens, die zich geheel kan aanpassen aan het leven hier in de uitgestrekte landbouw- en veeteelt gebieden, moet wel ieders bewondering afdwingen. Maar laat niemand zichzelf overschatten: De overschakeling van de stad naar het platteland is in Holland, ons kleine moederlandje maar vaak al zo moeilijk, maar diezelfde overschakeling vereist hier in Alberta een energie, die de gemiddelde stedeling niet kan opbrengen. En dat kan trouwens niemand hem kwalijk nemen.

Willen Nederlandse stadsbewoners zich vestigen in Alberta? Het is goed. Maar laten zij dan gaan naar een der grote steden. Dat bespaart henzelf en anderen veel moeite en veel ergernis.

Er zijn ongetwijfeld stadsmensen, die zich wondergoed hebben aangepast bij het leven op een farm. Zij vormen de prachtige uitzonderingen op de regel en zij verdienen het, dat wij bij dezen met respect onze pet en oorverwarmers voor hen afzetten.

P.S. Niemand mene de familie Kordaat te kennen. Voor het bovenverhaalde treurspel zijn verschillende ervaringen en personen in die mate doorheengemixt, dat alles onherkenbaar is geworden; maar onherkenbaar wil nog niet zeggen onnatuurlijk of overdreven.

PEERS EN DE PEERSINEZEN

Hierover vertelt onze vriend Vriend te Peers het volgende:

Enige tijd geleden zei iemand tegen mij: „Peers, waar ligt dat?". Nu dat is gauw verteld. Peers is een plaats ongeveer vier mijl ten Noorden van de Edmonton-Jaspers Highway. De weg naar ons dorp is een mooie weg door het beboomde gedeelte van het Noorden van Alberta. De C.N.R.-treinen en de Greyhound-bussen zorgen voor onze transportatie.

Onze kerkelijke gemeente van dertig gezinnen vergadert tegenwoordig nog in de Anglican Church, maar binnen een jaar hopen wij ons eigen kerkgebouw gereed te hebben.

Ons volk legt zich het meest toe op gemengd bedrijf, omdat dit district zich daar het beste voor leent. Tevens zijn sommigen van ons werkzaam in lumber- en dairybedrijven. Er is hier goede toekomst voor mensen die voelen voor melkkoeien. Een firma in Edson (30 mijl van hier) komt de melk van de farm ophalen met een truck. Er is hier ook goed afzetgebied voor vlees en eieren. Deze producten worden hoofdzakelijk naar het Westen vervoerd, naar het koolmijnen-district en het Jasperpark.

Wat ons kerkelijk leven aangaat, we hebben 's Zondags een goede opkomst, al zijn de afstanden zeer groot. Omtrent Kerstfeest hadden wij grote reden tot blijdschap, daar een jonge man, in de wereld groot gebracht, tot ons kwam met het verzoek om tot Gods volk gerekend te mogen worden.

Twee jaar geleden zijn wij hier gekomen met drie gezinnen. Maar de groep groeide snel, omdat de landprijzen zeer aantrekkelijk zijn voor mensen met weinig kapitaal. Er is hier nog veel ruimte voor mensen, die zich op het platteland willen vestigen, om met Gods hulp een bestaan op te bouwen.

Van kust tot kust

ACTIVITEIT IN AYLMER

De groep Aylmer, Ontario, heeft de laatste tijd behoorlijk activiteit ontwikkeld. In December werd er een gemeente vergadering gehouden, waarin gekozen werden tot ouderling de heren L. Haaksma en C. Van Gurp en tot diaken de heer T. Morrisen. Aftredend waren de heren N. Buis en A. De Groot. Het budget voor 1952 werd met algemene stemmen aangenomen. Jammer, dat de vergadering niet erg goed bezocht werd.

Het schoolbestuur te Aylmer is druk bezig plannen uit te werken om tot oprichting van een christelijke school te komen. Het bestuursvoorstel om de contributie op 2 dollar per maand te stellen werd met algemene stemmen goedgekeurd.

Er is ook een vergadering gehouden van de Chr. Labor Association, waarin als spreker optrad Mr. Joseph Gritter van Grand Rapids. De heer Gritter merkte o.a. op, dat de C.L.A. in de States eerst na jaren van grote inspanning resultaat zag op haar werk, maar dat de beweging uiteindelijk ten zegen werd van duizenden christen-arbeiders. De immigratie vereniging en de vrouwenvereniging hielden gezamenlijk een zeer geslaagde jaarvergadering. Er werden inleidingen geleverd door Mr. H. Wiebenga en Mrs. Tj. Sjaarda, terwijl velen bijdragen van andere aard verzorgden. De voorzitter van de vergadering Ds. J. Vande Kieft, anders een man van de klok, die graag een vergadering sluit om tien uur, zag daarvoor deze avond geen kans, want gezelligheid kende ook hier geen tijd. Het was bijna middernacht toen de bezoekers huiswaarts keerden.

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

D.V. hopen onze geliefde ouders

SYMEN S. BUMA
en
ELIZABETH ATTEMA

op 26 Maart a.s. hun 30 jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen,
Behuwd- en Kleinkinderen

NESTLETON, Ont., Maart 1952
R.R. 1

Dezelfde dag hopen

WALTER PIERSMA
en
ROSE BUMA

in het huwelijk te treden. Voltrekking daarvan D.V. in de Chr. Ref. Church te Bowmanville, 's namiddags 2 uur door Ds. H. Moes.

Toekomstig adres:
R.R. 1, New Castje, Ontario

Door Gods genade werden wij verblijd met de geboorte van een welgeschapen dochter

CATHERINE, MARGARET, RYNIE

Mr. en Mrs. J. VAN MEETELEN

CHEADLE, Alta., 23 Februari 1952

GEVRAAGD

Inlichtingen over, en/of adres van Mrs. Vande Berge, die met de „Volendam" in Februari 1951 naar Canada kwam. Bij voorbaat dank.

A. J. Smit, 11529 - 101 St., Edmonton, Alta.

GEVRAAGD

Wie helpt, ten einde raad, enthousiaste Jongeman, 39 jaar, gehuwd, 3 meisjes, aan werk in Canada. Zo mogelijk als Heren- en Dames-kapper, of ander werk. (Godsd. Geref. Kerk)

Brieven aan H. FERNHOUT, Hoofdstraat 19 Hoogeveen (Dr.), Nederland

---

GEVRAAGD

Twee nette kostgangers; broers of vrienden, in Hamilton. Kostgeld $15.— per week met was en stopwerk. Huiselijk verkeer. Gereformeerde Godsdienst. Brieven onder nummer 589 aan het Bureau van dit blad, Box 234, Chatham, Ontario.

WANTED

Dutch boy; garden work in Holland Marsh. April 15 — November 15; live in. Good wages. State experience, age and religion. Write to E. Biemold, R.R. 2, Newmarket, Ontario.

Ondergetekende zou gaarne het adres willen weten van de familie BOUWKAMP, afkomstig uit Hoogkerk (Holland)

In afwachting, J. DE GROOT,
Box 47, Cottam, Ontario

GERIEFLIJK EN GOEDKOOP NAAR **NEDERLAND**

Geniet van de uitstekende maaltijden, de gezelligheid, vriendelijke bediening en zindelijkheid—in de traditioneel gastvrije sfeer van een beroemde trans-atlantische lijn.

Geregelde afvaarten van New York naar Rotterdam, Antwerpen, Southampton en Le Havre met de vermaarde Holland-Amerika Lijn schepen—Nieuw Amsterdam, Veendam, Westerdam, Noordam, de nieuwe Ryndam en Maasdam*.

Tevens afvaarten van de Westkust met moderne vrachtschepen voorzien van luxueuze passagiers accommodatie, en van Canadese havens aan de Oostkust met moderne laaggeprijsde schepen van de Nederlandse Regering.

*in 1952 in de vaart

Voor verdere inlichtingen raadplege men een erkend reisbureau of

"NIETS BETER DAN EEN OVERTOCHT OP EEN GOED SCHIP"

Holland-Amerika Lijn

HOLLAND-AMERICA LINE (CANADA) LTD.
MONTREAL: The Laurentien Hotel, Dominion Sq. WINNIPEG: 405 Royal Bank Building, Main St.

TE KOOP

3 z.g.a.n. fietsen (2 heren en 1 dames) Schrijf aan C. Murre, P.O. Box 15, Kent Bridge, Ontario

---

TE KOOP:

Nieuwe solide Hollandse kinderwagen en een z.g.a.n. Heren-, Dames- en Jongensrijwiel.
B. W. Bakker, R.R. 1, Glen Williams, Ont.

EXTRA PRODUCTIE

als de prijzen hoog zijn. Dat maakt een groot verschil tussen kippenstapels die behalve dat ze de kosten dekken u een flinke winst opleveren en kippenstapels die net uit kunnen. Wij hebben getuigschriften van honderden tevreden klanten over de vele jaren, warin Hillside Chicks flinke winsten aan hun eigenaars hebben gebracht. Canada approved. Vraagt volledige inlichtingen, Hillside Poultry Farm, New Dundee, Ontario.

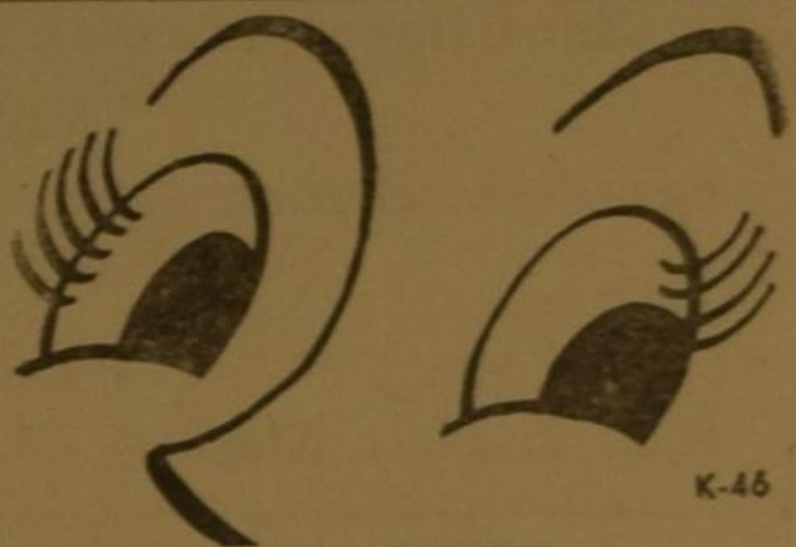
Wij hebben nog Maranatha- en Filippus Scheurkalender, Bijbels, Psalmboeken, Psalter Hymnals, Jaarboeken ($1.10 postpaid). Zangbundel Joh. de Heer. Van Worp-orgelbegeleiding, Voordrachten en Samenspraken. Wandteksten in de Hollandse en Engelse taal. Vraagt Catalogus

„Van Delfts Bookhouse"

308 Hess Street — Hamilton — Ontario

LESLIE R. MUIR
Creative Printers

127 Lakeshore Rd. E
Port Credit — Ontario

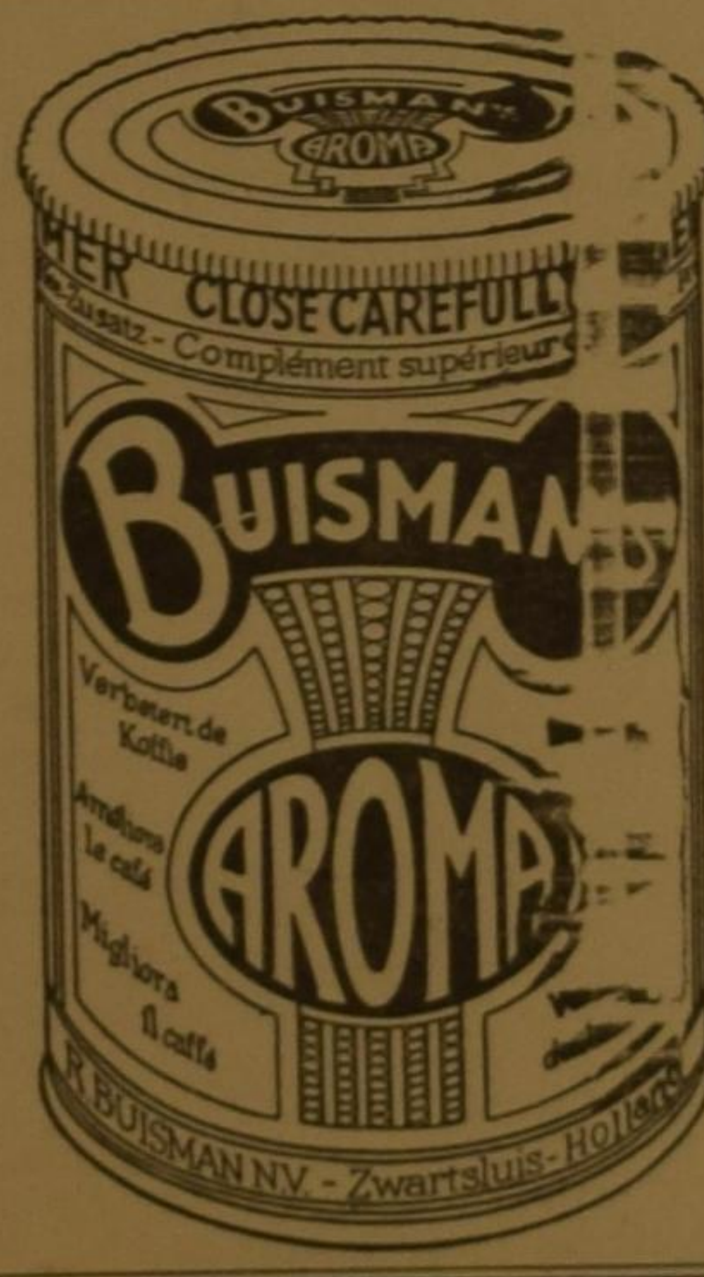

U ZIET HET VERSCHIL

in ons betere Sanitone Droog-Reinigen

Verwijdert alle vuil
Vlekken verdwijnen
Kleuren en dessins worden als nieuw

R. I. BAGNELL
opvolger in
MAXWELL CLEANERS
72 Wellington St-W Tel. 713 Chatham

Het busje „BUISMAN"
IS OOK IN CANADA TE KOOP!

Indien nog niet verkrijgbaar bij uw plaatselijke winkelier, geef dan een money-order aan een der onderstaande adressen,

Voor Westelijk Canada:
Canadian Buisman Co. Ltd., 310 Water St., Vancouver B.C.

Voor Oostelijk Canada:
Prov. Ontario: Jan K. Overweel, 711 Terminal Building, Toronto 1
Provincie Quebec: Pope & Irwin Regd. 1100 Craig Street East, Montreal 24

Stuur $1.25 en u ontvangt franco per post 4 busjes BUISMAN (inh. 4 oz.) of 1 grote bus (inh. 1 lb.). Voor $2.— ontvangt u 2 grote bussen.

Verbeter uw koffie en bespaar tegelijk met

BUISMAN

onontbeerlijk voor lekkere koffie, waar ook ter wereld!

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres: P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES

(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES